

Hof van Cassatie

LIBERCAS

6 - 2023

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

HERSTELPLICHT

Herstelplicht - Medeaansprakelijkheid van getroffene - Vonnis dat het aandeel van de beklaagde in de aansprakelijkheid voor de door de burgerlijke partij geleden schade bepaalt - Enkel hoger beroep van de beklaagde - Verzwaring van het aandeel van de beklaagde in de aansprakelijkheid - Wettigheid

Op het enkele hoger beroep van de beklaagde tegen een vonnis dat zijn aandeel bepaalt in de aansprakelijkheid voor de geleden schade van de burgerlijke partij kan dit aandeel niet door de appelrechter worden verzwared (1). (1) Zie Cass. 3 maart 2009, AR P.08.1842.N, AC 2009, nr. 168.

- Artt. 199 en 202 Wetboek van Strafvordering

9 juni 2021

P.21.0028.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.4](#)

AC nr. ...

Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Verkeersongeval - Regresvordering van de verzekeraar tegen zijn verzekerde - Rechtsvordering tot vrijwaring van de verzekerde tegen zijn makelaar - Beroepsfout van de makelaar - Bijdragevordering tot beloop van 50 pct. van de schade

De vergoeding kan erin bestaan dat de pleger van de fout de benadeelde tot beloop van zijn aandeel in de aansprakelijkheid vrijwaart voor de veroordeling van de benadeelde ten aanzien van een derde; hieruit volgt dat de vrijwaring zich tot beloop van dat aandeel uitstrekt tot elk bedrag dat de benadeelde ter uitvoering van de veroordeling heeft betaald, zelfs als het totaalbedrag van de geldsommen die hij heeft betaald het bedrag van zijn eigen aandeel niet te boven gaat.

- Art. 1382 Oud Burgerlijk Wetboek

17 september 2021

C.20.0254.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.4](#)

AC nr. ...

Herstelplicht - Staat - Overheid - Schending van een bepaling van het Verdrag of van de Protocolen daarbij - Toekenning van een billijke genoegdoening - Bijkomende vergoeding op grond van het interne recht

De omstandigheid dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een arrest heeft gewezen waarin het een schending van het Verdrag of van de protocollen daarbij vaststelt en aan de benadeelde de bij artikel 41 EVRM bepaalde billijke genoegdoening toekent, belet niet dat de nationale overheden van de verdragsluitende Staat aan die partij een bijkomende vergoeding toekennen die niet gegrond is op de artikelen 41 en 46 EVRM, maar op internrechtelijke bepalingen die, zoals de artikelen 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek, de volledige vergoeding van de schade die aan een ander is toegebracht door de fout van de Staat opleggen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

- Artt. 41 en 46.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

1 oktober 2021

C.20.0414.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.4](#)

AC nr. ...

OORZAAK

Oorzaak - Begrip - Beoordeling door de rechter - Oorzakelijk verband - Opdracht van de rechter

Het bestaan van een oorzakelijk verband tussen de fout en de schade, zoals deze zich concreet heeft voorgedaan, veronderstelt dat, zonder de fout, de schade niet was ontstaan zoals ze zich heeft voorgedaan; wanneer de rechter het bestaan van een dergelijk verband beoordeelt, moet hij het verloop van de gebeurtenissen reconstrueren zonder de fout in aanmerking te nemen, maar ook zonder de andere voorwaarden te wijzigen waaronder de schade is ontstaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 544.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

10 september 2021

C.20.0550.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210910.1F.6](#)

AC nr. ...

SCHADE**Schade - Begrip - Vormen - Vormen - Verkeersongeval - Regresvordering van de verzekeraar tegen zijn verzekerde - Rechtsvordering tot vrijwaring van de verzekerde tegen zijn makelaar - Beroepsfout van de makelaar - Bijdragevordering tot beloop van 50 pct. van de schade**

De vergoeding kan erin bestaan dat de pleger van de fout de benadeelde tot beloop van zijn aandeel in de aansprakelijkheid vrijwaart voor de veroordeling van de benadeelde ten aanzien van een derde; hieruit volgt dat de vrijwaring zich tot beloop van dat aandeel uitstrekt tot elk bedrag dat de benadeelde ter uitvoering van de veroordeling heeft betaald, zelfs als het totaalbedrag van de geldsommen die hij heeft betaald het bedrag van zijn eigen aandeel niet te boven gaat.

- Art. 1382 Oud Burgerlijk Wetboek

17 september 2021

C.20.0254.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.4](#)

AC nr. ...

Schade - Begrip - Vormen - Noot van antwoord van de eiser op de conclusie van het openbaar ministerie - Noot van antwoord van de verweerder op die noot - Ontvankelijkheid

Wie door zijn schuld anderen schade berokkent, is verplicht deze schade te vergoeden en de getroffene heeft, in de regel, recht op de gehele vergoeding van zijn schade; die getroffene moet worden teruggeplaatst in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de fout niet was begaan (1). (1) Cass. 25 april 2019, AR C.18.0569.F, nr. 562, met concl. van advocaat-generaal Génicot op datum in Pas.

- Art. 1382 Oud Burgerlijk Wetboek

17 september 2021

C.20.0254.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.4](#)

AC nr. ...

Schade - Begrip - Vormen - Verlies van een kans

Het verlies van een kans is een specifieke schade die bestaat in het zeker verlies van een waarschijnlijk voordeel (1). (1) Cass. 10 september 2020, AR C.19.0357.F, AC 2020, nr. 518; inzake overeenkomsten: Cass. 28 januari 2021, AR C.18.0341.F, AC 2021, nr. 75.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

5 november 2021

C.20.0343.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.3](#)

AC nr. ...

Schade - Begrip - Vormen - Verlies van een zeker voordeel

Wie een zeker voordeel verliest, kan niet de vergoeding vorderen van andere schade dan die welke het verlies van een kans uitmaakt v(1). (1) Cass. 6 december 2013, AR C.10.0204.F, AC 2013, nr. 661; inzake overeenkomsten: Cass. 6 december 2013, AR C.10.0245.F, AC 2013, nr. 662.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

5 november 2021

C.20.0343.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.3](#)

AC nr. ...

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Arbeidsongeval - Overheidssector - Schadevergoeding krachtens de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel - Schadevergoeding in het gemeenrechtelijk stelsel - Cumulatieverbod - Omvang - Beroepsactiviteit buiten de overheidssector

De artikelen 14, § 2, tweede lid, en 14bis, § 2, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel verbieden de cumulatie van de vergoedingen inzake arbeidsongevallen, tot beloop van hun bedrag, met de naar gemeen recht of in het artikel 29bis WAM bepaalde vergoedingen voor dezelfde schade; dit cumulatieverbod geldt niet voor schade waarvan de vergoeding niet door de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel is gedekt (1). (1) Cass. 2 november 2018, AR C.17.0393.N, AC 2018, nr. 601, met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 14, § 2, tweede lid, en 14bis, § 2 Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

1 oktober 2021

C.19.0307.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.1](#)

AC nr. ...

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Arbeidsongeval - Overheidssector - Blijvende vermindering van de arbeidsgeschiktheid

De materiële schade die de getroffene heeft geleden wegens de blijvende vermindering van zijn arbeidsgeschiktheid, bestaat in de vermindering van zijn economische waarde op de arbeidsmarkt en ook, eventueel, in de noodzaak meerinspanningen te leveren om zijn normale beroepswerkzaamheden te volbrengen (1). (1) Cass. 22 juni 2017, AR C.16.0282.F, AC 2017, nr. 415.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

1 oktober 2021

C.19.0307.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.1](#)

AC nr. ...

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Arbeidsongeval - Overheidssector - Meerinspanningen om zijn normale beroepswerkzaamheden te volbrengen - Cumulatieverbod

De wegens blijvende arbeidsgeschiktheid op basis van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel toegekende vergoedingen mogen, zelfs wanneer ze zijn berekend zonder rekening te houden met de noodzaak om meerinspanningen te leveren, niet worden samengevoegd, tot beloop van hun bedrag, met de vergoedingen die naar gemeen recht of op basis van artikel 29bis WAM verschuldigd zijn wegens de blijvende materiële schade die deze meerinspanningen opleveren (1). (1) Zie Cass. 11 juni 2007, AR C.06.0255.N, AC 2007, nr. 315.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

1 oktober 2021

C.19.0307.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.1](#)

AC nr. ...

ADVOCAAT

***- Vordering tot betalen van kosten en ereloon - Verjaringstermijn - Aanvangspunt -
Einde van de taak van de advocaat***

De taak van een advocaat eindigt wanneer hijzelf of zijn cliënt op ondubbelzinnige wijze de lastgeving beëindigt, ook al stelt de advocaat nadien nog handelingen ingevolge die beëindiging.

- Art. 2267bis, § 2 Oud Burgerlijk Wetboek

3 februari 2022

C.21.0040.N

[ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.2](#)

AC nr. ...

ARBEIDSONGEVAL

OVERHEIDSPERSONEEL. BIJZONDERE REGELS

Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Schadeloosstelling - Rechthebbend slachtoffer op de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging - Beslissing van de medische dienst over de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid - Rentevoorstel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - Akkoord van het slachtoffer - Verzekeringsinstelling - Tegenstelbaarheid

Die overeenkomst kan niet tegen de verzekeringsinstelling worden aangevoerd zonder haar instemming en de beslissing van het centrum die de overeenkomst uitvoert, heeft evenmin gevolg voor de verzekeringsinstelling (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 354.

- Artt. 1, eerste lid, 1°, 4, 1), 8, eerste lid, 9, § 1 et 3, eerste lid en 2, 10 en 26, § 1 KB 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van overheidsdiensten of overheidsinstellingen van de lokale sector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk

- Artt. 1, eerste lid, 9°, 3, eerste lid, 1°, b), et 16, tweede lid Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Art. 136, § 2, vijfde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

17 mei 2021

S.20.0066.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.2](#)

AC nr. ...

Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Schadevergoeding - Rechthebbend slachtoffer op de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging - Beslissing van de medische dienst over de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid - Rentevoorstel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - Akkoord van het slachtoffer

Het akkoord van het slachtoffer over het rentevoorstel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat hem op het tijdstip van het ongeval in dienst had, vormt een overeenkomst tussen de schuldenaar van de schadeloosstelling en de rechthebbende op de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de zin van artikel 136, § 2, vijfde lid, ZIV-wet, zelfs als het centrum gedeeltelijk gebonden is door de beslissing van de medische dienst over de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid en, in geval van een dergelijk akkoord, het rentevoorstel is opgenomen in een beslissing van het centrum die aan het slachtoffer is meegedeeld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 354.

- Artt. 1, eerste lid, 1°, 4, 1), 8, eerste lid, 9, § 1 et 3, eerste lid en 2, 10 en 26, § 1 KB 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van overheidsdiensten of overheidsinstellingen van de lokale sector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk

- Artt. 1, eerste lid, 9°, 3, eerste lid, 1°, b), et 16, tweede lid Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Art. 136, § 2, vijfde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

17 mei 2021

S.20.0066.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.2](#)

AC nr. ...

Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Schadevergoeding krachtens de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel - Schadevergoeding in het gemeenrechtelijk stelsel - Meerinspanningen - Cumulatieverbod

De wegens blijvende arbeidsongeschiktheid op basis van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel toegekende vergoedingen mogen, zelfs wanneer ze zijn berekend zonder rekening te houden met de noodzaak om meerinspanningen te leveren, niet worden samengevoegd, tot beloop van hun bedrag, met de vergoedingen die naar gemeen recht of op basis van artikel 29bis WAM verschuldigd zijn wegens de blijvende materiële schade die deze meerinspanningen opleveren (1). (1) Zie Cass. 11 juni 2007, AR C.06.0255.N, AC 2007, nr. 315.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

1 oktober 2021

C.19.0307.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.1](#)

AC nr. ...

Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Schadevergoeding krachtens de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel - Schadevergoeding in het gemeenrechtelijk stelsel - Cumulatieverbod - Omvang - Beroepsactiviteit buiten de overheidssector

De artikelen 14, § 2, tweede lid, en 14bis, § 2, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel verbieden de cumulatie van de vergoedingen inzake arbeidsongevallen, tot beloop van hun bedrag, met de naar gemeen recht of in het artikel 29bis WAM bepaalde vergoedingen voor dezelfde schade; dit cumulatieverbod geldt niet voor schade waarvan de vergoeding niet door de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel is gedekt (1). (1) Cass. 2 november 2018, AR C.17.0393.N, AC 2018, nr. 601, met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 14, § 2, tweede lid, en 14bis, § 2 Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

1 oktober 2021

C.19.0307.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.1](#)

AC nr. ...

Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Schadevergoeding krachtens de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel - Toepassingsgebied - Beroepsactiviteit buiten de overheidssector - Verlies van inkomen of van een kans om inkomen te verwerven

De blijvende schade als gevolg van het verlies van inkomen of van een kans om inkomen te verwerven uit een beroepsactiviteit buiten de openbare sector is niet door de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel gedekt.

- Artt. 14, § 2, tweede lid, en 14bis, § 2 Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

1 oktober 2021

C.19.0307.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.1](#)

AC nr. ...

VERGOEDING

Vergoeding - Algemeen - Fedris - Overeenkomst - Weigering bekrachtiging

Indien Fedris de bekrachtiging weigert van een overeenkomst tussen de arbeidsongevallenverzekeraar en het slachtoffer van een arbeidsongeval, heeft de bedoelde overeenkomst geen uitwerking en zal de meest gereede partij het geschil met betrekking tot de regeling van de gevolgen van het arbeidsongeval voorleggen aan de arbeidsrechtbank; de arbeidsrechtbank is daarbij niet gebonden aan het akkoord tussen de partijen opgenomen in die overeenkomst; tot de bekrachtiging van de bedoelde overeenkomst is het slechts te aanzien als een ontwerp van overeenkomst (1). (1) Zie Cass. 4 februari 1943, AC 1941-1944, 34.

- Art. 65, eerste, tweede, zesde en achtste lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

20 december 2021 S.21.0041.N [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.10](#) AC nr. ...

Vergoeding - Algemeen - Fedris - Overeenkomst - Weigering bekrachtiging - Bindende kracht bepalingen

Een niet door Fedris bekrachtigde overeenkomst geldt niet als wet tussen partijen, heeft geen bindende kracht en alle eenzijdige engagementen of akkoorden die aan de bekrachtiging voorafgaan, steeds kunnen worden betwist (1). (1) Zie Cass. 4 februari 1943, AC 1941-1944, 34.

- Art. 65, eerste, tweede, zesde en achtste lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

- Art. 1134 Oud Burgerlijk Wetboek

20 december 2021 S.21.0041.N [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.10](#) AC nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST

EINDE

Einde - Allerlei - Kennelijk onredelijk ontslag - Verbod - Miskenning

Uit de bepalingen van CAO nr. 109 betreffende de motivering van het ontslag volgt dat die CAO als dusdanig geen verbod van kennelijk onredelijk ontslag inhoudt en dat de werkgever zich niet eerder schuldig maakt aan het niet of niet volledig betalen van de in de CAO nr. 109 bedoelde schadevergoeding wegens kennelijk onredelijk ontslag dan nadat de rechter op vordering van de ontslagen werknemer heeft geoordeeld dat het ontslag kennelijk onredelijk is en aan de werknemer op die grond een gepaste schadevergoeding heeft toegekend die overeenstemt met minimaal 3 en maximaal 17 weken loon (1) (2). (1) Zie concl. OM. (2) Artt. 1, tweede lid, 8 en 9 CAO nr. 109 betreffende de motivering van het ontslag, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 9 maart 2014.

- Artt. 1, tweede lid, 8 en 9 CAO nr. 109 van 12 februari 2014, gesloten in de Nationale Arbeidsraad, betreffende de motivering van het ontslag

20 december 2021

S.20.0019.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.12](#)

AC nr. ...

Einde - Allerlei - Kennelijk onredelijk ontslag - Schadevergoeding - Rechtsgrond

De werknemer die aanvoert dat hij kennelijk onredelijk werd ontslagen en op die grond de toekenning van een schadevergoeding in het kader van artikel 9, § 2, CAO nr. 109 betreffende de motivering van het ontslag vordert, stelt geen vordering in wegens inbreuk op CAO nr. 109, maar vraagt slechts toepassing te maken van die collectieve arbeidsovereenkomst, zodat de betreffende vordering niet gegrond is op artikel 189 Sociaal Strafwetboek (1) (2). (1) Zie concl. OM. (2) Artt. 1, tweede lid, 8 en 9 CAO nr. 109 betreffende de motivering van het ontslag, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 9 maart 2014.

- Artt. 1, tweede lid, 8 en 9 CAO nr. 109 van 12 februari 2014, gesloten in de Nationale Arbeidsraad, betreffende de motivering van het ontslag

- Art. 189 Wet 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

20 december 2021

S.20.0019.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.12](#)

AC nr. ...

ARTS

- Beroepsorde - Tuchtprocedure - Klacht - Geen poging tot verzoening

Het ontbreken van een poging tot verzoening heeft niet tot gevolg dat de rechtspleging en de veroordeling van de eiser die hieruit voortvloeit, door nietigheid zijn aangetast (1).

(1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 568.

- Art. 20, § 1, derde lid KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

BESLAG OP ONROEREND GOED [ZIE: 065 BESLAG]

- Allerlei - Recht een hoger bod te doen

Krachtens artikel 1592, eerste tot derde lid, Gerechtelijk Wetboek heeft eenieder het recht een hoger bod te doen gedurende vijftien dagen na de toewijzing, door het bedrag van het hoger bod op het kantoor van de notaris in consignatie te geven en dat bij deurwaardersexploot, dat de koper wordt aangezegd, aan die notaris te betekenen.

- Art. 1592, eerste tot derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

8 oktober 2021

C.20.0043.F

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211008.1F.1

AC nr. ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN

ALLERLEI

Allerlei - Betekening van het verstekvonnis aan de procureur des Konings - Uitwerking - Aanvang van de verzettermijnen

Noch uit artikel 187, § 1, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering, noch uit enige andere wettelijke bepaling volgt dat de termijnen van vijftien dagen waarin die bepaling voorziet, niet ingaan wanneer de betekening werd gedaan aan de procureur des Konings met toepassing van artikel 40, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, omdat de geadresseerde van de betekende akte een persoon is die noch in België noch in het buitenland een bekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats heeft.

- Art. 40 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 187 Wetboek van Strafvordering

29 september 2021

P.21.0586.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.7](#)

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bevoegdheid - Territoriale bevoegdheid - Onderzoeksgerechten - Vreemdelingen - Vrijheidsberoving - Beroep bij de raadkamer - Criterium van de verblijfplaats van de vreemdeling

Wanneer de bevoegdheid van het onderzoeksgerecht wordt bepaald door de verblijfplaats van de vreemdeling overeenkomstig artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet, dient daaronder begrepen te worden de plaats waar hij effectief woont op het ogenblik waarop de administratieve maatregel wordt genomen en niet die waarvan de vreemdeling verklaart er daarna zijn verblijfplaats te willen vestigen; het feit dat de vasthouding van de vreemdeling wordt verlengd met toepassing van artikel 7, vijfde lid, Vreemdelingenwet, heeft daarop geen invloed (1). (1) Cass. 12 september 2012, AR P.12.1502.F, AC 2012, nr. 460.

- Art. 71, eerste lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

26 mei 2021

P.21.0663.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.8](#)

AC nr. ...

BEWIJS

BELASTINGZAKEN

Belastingzaken - Algemeen - Inkomstenbelasting - Aanslagprocedure - Tekenen en indiciën van gegoedheid - Tegenbewijs - Voorwerp

Wanneer de raming van de belastbare grondslag in de personenbelasting wordt gedaan volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, bestaat het tegenbewijs erin aan te tonen dat de vastgestelde gegoedheid voortkomt uit middelen die niet als inkomstenbelasting belastbaar zijn of uit inkomsten die tot een tijdperk behoren dat aan het belastbare tijdperk voorafgaat (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 515.

- Art. 341 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

3 september 2021

F.21.0011.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210903.1F.4](#)

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Miskenning van de bewijskracht van de akten - Ontvankelijkheid - Voorwaarde - Foto

De grief van miskenning van de bewijskracht van een akte veronderstelt een geschrift waarvan wordt aangevoerd dat de rechter hiervan een uitlegging heeft gegeven die niet verenigbaar is met de bewoordingen ervan; aangezien een foto geen geschrift is, is het middel dat het arrest verwijt de bewijskracht van de foto's te miskennen niet ontvankelijk.

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Oud Burgerlijk Wetboek

17 september 2021

C.20.0445.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.3](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijskracht - Uitlegging van een akte - Onaantastbare uitlegging

De uitlegging die de rechter van een akte geeft, is onaantastbaar, mits ze niet onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673; Zie Cass. 25 maart 2021, AR C.20.0413.F, AC 2021, nr. 223.

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Oud Burgerlijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vermoedens - Rechterlijke beslissing - Gezag van gewijsde - Tussen partijen - Derden - Geen derdenverzet - Tegenstelbaarheid van de rechterlijke beslissing - Draagwijdte - Bevoegdheid van derden

Hoewel in burgerlijke zaken het gezag van gewijsde relatief is en enkel tussen de partijen geldt, kan de bewijswaarde van de beslissing worden aangevoerd als een weerlegbaar vermoeden tegen derden die geen derdenverzet hebben aangetekend; derden kunnen zich eveneens beroepen op de bewijswaarde van een vonnis ten aanzien van de partijen bij die beslissing

- Art. 23 Gerechtelijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vermoedens - Handelsverrichtingen - Gebrek aan protest

Inzake handelsverrichtingen kan de rechter uit het gebrek aan protest van een brief of een aanspraakbevestiging ten aanzien van een handelaar het feitelijke vermoeden putten en het bewijs erin vinden dat de handelaar de inhoud van die brief of aanspraakbevestiging aanvaardt (1). (1) Zie Cass. 5 oktober 2018, AR C.17.0584.N, AC 2018, nr.526.

- Artt. 1349 en 1353 Oud Burgerlijk Wetboek

3 februari 2022

C.21.0040.N

[ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.2](#)

AC nr. ...

CASSATIE

VERNIETIGING. OMVANG

Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Niet-afzonderlijk dictum

In burgerlijke zaken is, uit het oogpunt van de omvang van de vernietiging, het dictum waartegen geen enkele partij in het cassatiegeding een ontvankelijk cassatieberoep kan instellen, niet onderscheiden van het bestreden dictum (1). (1) Cass. 6 december 2013, AR C.12.0567.F, AC 2013, nr. 665, met concl. OM op datum in Pas.; Cass. 13 januari 2005, AR C.04.0280.F, AC 2005, nr. 22.

5 november 2021

C.20.0549.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.4](#)

AC nr. ...

Vernietiging - Omvang - Burgerlijke zaken - Partij in het geding voor de feitenrechter - Niet in het cassatiegeding opgeroepen partij - Noch door de eiser noch door de verweerder - Vrijwillige tussenkomst in het cassatiegeding - Niet-ontvankelijk verklaard - Gevolg ten aanzien van de regels inzake de omvang van de cassatie

Een partij in het geding voor de feitenrechter die niet in het cassatiegeding werd opgeroepen door de eiser of door de verweerder en wier vrijwillige tussenkomst in dit geding niet-ontvankelijk wordt verklaard, is voor de toepassing van de regels inzake de omvang van de cassatie geen partij in het cassatiegeding (1). (1) Zie Cass. 18 maart 2016, AR C.15.0181.F, AC 2016, nr. 194; Cass. 6 december 2013, AR C.12.0567.F, AC 2013, nr. 665, met concl. OM op datum in Pas..

5 november 2021

C.20.0549.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.4](#)

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Noot van antwoord van de eiser op de conclusie van het openbaar ministerie - Noot van antwoord van de verweerder op die noot - Ontvankelijkheid

Hoewel artikel 1107, derde lid, Gerechtelijk Wetboek elke partij toestaat te antwoorden op de conclusie van het openbaar ministerie, staat het geen van hen toe te antwoorden op de noot die een andere partij met toepassing van dat artikel heeft neergelegd.

- Art. 1107, derde lid Gerechtelijk Wetboek

5 november 2021

C.20.0139.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.7](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Algemeen - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden

Het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet over de vordering tot vervallenverklaring, is overeenkomstig artikel 26, § 6, eerste lid, WBN, slechts ontvankelijk voor zover de verweerder in de vordering zich voor het hof van beroep tevergeefs heeft beroepen op de toekenning, op de dag van zijn geboorte, van de Belgische nationaliteit wegens de nationaliteit van zijn vader of moeder of omdat hij in België is geboren uit een ouder die zelf in België is geboren; het cassatieberoep is daarenboven enkel ontvankelijk wanneer het wordt gemotiveerd door de onwettigheid of de onregelmatigheid van de verwerping van die naar behoren opgeworpen exceptie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden

Het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet over de vordering tot vervallenverklaring, is overeenkomstig artikel 26, § 6, eerste lid, WBN, slechts ontvankelijk voor zover de verweerder in de vordering zich voor het hof van beroep tevergeefs heeft beroepen op de toekenning, op de dag van zijn geboorte, van de Belgische nationaliteit wegens de nationaliteit van zijn vader of moeder of omdat hij in België is geboren uit een ouder die zelf in België is geboren; het cassatieberoep is daarenboven enkel ontvankelijk wanneer het wordt gemotiveerd door de onwettigheid of de onregelmatigheid van de verwerping van die naar behoren opgeworpen exceptie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Personen door of tegen wie cassatieberoep kan of moet worden ingesteld - Allerlei - Vreemdelingen - Administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Handhaving - Cassatieberoep in naam van de Belgische Staat - Bevoegdheid om over het instellen van het cassatieberoep te beslissen - Toetsing

Wanneer de Belgische Staat de hoedanigheid heeft om tegen een arrest cassatieberoep in te stellen en de verklaring van cassatieberoep werd opgemaakt in zijn naam door verschijning, op de griffie van het hof van beroep, van de advocaat die hem vertegenwoordigt, komt het aan de griffie die de verklaring van cassatieberoep in ontvangst neemt niet toe daarenboven te onderzoeken wie van het administratief personeel van de Belgische Staat bevoegd is om de zaak bij het Hof aanhangig te maken (1). (1) In zijn tweede middel van niet-ontvankelijkheid voerde de verweerder aan dat geen enkele bepaling de voor deze aangelegenheid bevoegde minister toestond de bevoegdheid om cassatieberoep in te stellen tegen de op grond van artikel 72, derde lid, Vreemdelingenwet gewezen arresten over te dragen. Hij leidde hieruit af dat een administratief deskundige van de Dienst Vreemdelingenzaken die bevoegdheid niet kon uitoefenen en wees erop dat een brief die door een dergelijke ambtenaar was ondertekend en aan de raadsman van de Belgische Staat was gericht, "[die advocaat] verzocht om tegen [het arrest] cassatieberoep in te stellen". Het OM heeft wat dat betreft benadrukt dat, behalve wanneer de wet een bijzondere lastgeving vereist, "krachtens artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, de eenvoudige verklaring van de advocaat geldt als vermoeden van zijn bevoegdheid om een partij in een procedure te vertegenwoordigen; voor de strafgerechten kan dit vermoeden niet worden omgekeerd, aangezien de artikelen 848 en 849 Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing zijn" (Cass. 3 juni 2020, AR P.20.0302.F, AC 2020, nr. 354, met concl. "in hoofdzaak" van advocaat-generaal VANDERMEERSCH op datum in Pas.; er dient te worden opgemerkt dat er in dit geval geen sprake is van een ontkenning zoals bedoeld in de artikelen 848 en 849 Gerechtelijk Wetboek). Welnu, uit de verklaring van cassatieberoep blijkt dat ze is ondertekend door "Mr. (...), advocaat, voor en in naam van de Belgische Staat (...), vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie", en niet voor en in naam van de voormelde ambtenaar. Bovendien, merkt het OM op, blijkt niet, gesteld dat het in artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalde vermoeden in dergelijke aangelegenheden weerlegbaar zou zijn, dat de door de verweerder overgelegde brief dat vermoeden zou kunnen omkeren. (M.N.B.)

- Art. 440 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

29 september 2021

P.21.1191.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.9](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - Internationale rechtshulp - Vrijheidsberovende straf of maatregel uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie - Tenuitvoerlegging in België - Verzoek van de veroordeelde tot aanpassing van de straf of maatregel - Beslissing van de procureur des Konings te Brussel - Betwisting door de veroordeelde voor de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel - Cassatieberoep

De door artikel 423 Wetboek van Strafvordering bepaalde gemeenrechtelijke termijn van cassatieberoep is van toepassing op het cassatieberoep tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel over de betwisting door de veroordeelde van de door de procureur des Konings te Brussel genomen beslissing om een straf of maatregel met toepassing van artikel 18, § 4, Wet Erkenning Vrijheidsbenemende Straffen aan te passen (1). (1) Dat artikel bepaalt: "indien de gevonniste persoon meent dat de door de procureur des Konings besliste aanpassing de in de beslissingsstaat uitgesproken straf of maatregel verzwakt naar aard of duur, kan hij deze beslissing voor de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel betwisten". Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat "het gemene recht van de strafrechtspleging van toepassing is op de rechtsmiddelen die openstaan tegen de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank" die op grond van die bepaling is genomen (Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, 53K1796/001, p. 22). Het Hof oordeelt aldus dat de eiser, in geval van cassatieberoep tegen een dergelijke beslissing, geen memorie mag neerleggen na het verstrijken van de door artikel 429, eerste lid, Wetboek van Strafvordering bepaalde gemeenrechtelijke termijn (Cass. 6 november 2019, AR P.19.1013.F, AC 2019, nr. 575, met concl. "in hoofzaak" van advocaat-generaal VANDERMEERSCH op datum in Pas.). (M.N.B.)

- Art. 18 Wet 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie

- Art. 423 Wetboek van Strafvordering

17 maart 2021

P.21.0272.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210317.2F.8](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Verplichting het cassatieberoep te betekenen - Toepassing

De persoon van wie de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit door het openbaar ministerie wordt gevorderd voor het hof van beroep met toepassing van artikel 23, § 1, WBN, moet worden gelijkgesteld met een vervolgte persoon en dient zijn cassatieberoep niet te betekenen aan het openbaar ministerie (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

- Art. 427 Wetboek van Strafvordering

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Verplichting het cassatieberoep te betekenen - Toepassing

De persoon van wie de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit door het openbaar ministerie wordt gevorderd voor het hof van beroep met toepassing van artikel 23, § 1, WBN, moet worden gelijkgesteld met een vervolgte persoon en dient zijn cassatieberoep niet te betekenen aan het openbaar ministerie (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

- Art. 427 Wetboek van Strafvordering

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

BELASTINGZAKEN

Belastingzaken - Vereiste vermeldingen - Artikel 149 - Geen feitelijke vaststellingen die het Hof toelaten zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen - Leemte die wordt afgeleid uit een uitlegging van wettelijke bepalingen waarvan het arrest toepassing maakt - Ontvankelijkheid

Het middel dat het arrest verwijt geen feitelijke vaststellingen te bevatten die het Hof toelaten zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen, maar deze leemte afleidt uit een uitlegging van wettelijke bepalingen waarvan het arrest toepassing maakt, houdt geen verband met artikel 149 Grondwet.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

1 oktober 2021

C.21.0161.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.6](#)

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Motiveringsplicht - Vormvereiste - Ontvankelijkheid

De verplichting tot motivering van de vonnissen en arresten is een vormvereiste (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Belang - Middel dat zich beroept op de miskenning van de bewijskracht van een conclusie van een partij - Rechter die over dat middel uitspraak doet zoals hij dat had moeten doen indien hij de aangevoerde miskenning van de bewijskracht van die conclusie niet had begaan - Ontvankelijkheid

Zonder belang en, derhalve, niet ontvankelijk is het cassatiemiddel dat zich beroept op de miskenning van de bewijskracht van de conclusie van een partij wanneer de rechter over het in die conclusie aangevoerde middel uitspraak heeft gedaan zoals hij dat had moeten doen indien hij de aangevoerde miskenning niet had begaan (1). (1) Cass. 21 september 2007, AR C.05.0590.F, AC 2007, nr. 425.

5 november 2021

C.20.0139.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.7](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Middel dat noch van openbare orde noch van dwingend recht is - Ontvankelijkheid

Het middel dat steunt op bepalingen die noch van openbare orde, noch van dwingend recht zijn, dat niet aan de feitenrechter is voorgelegd, waarvan hij niet op eigen initiatief heeft kennisgenomen en dat ook niet hoorde te doen, is nieuw en bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673.

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Landverzekering - Eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaring van de vordering - Stuiting - Beëindiging - Schriftelijke kennisgeving van de

verzekeraar aan de benadeelde - Bevoegdheid van het Hof

Het Hof gaat na of de rechter uit zijn vaststellingen wettig heeft kunnen afleiden dat de schriftelijke kennisgeving van de verzekeraar de benadeelde toelaat met zekerheid vast te stellen of de verzekeraar zijn schade zal vergoeden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 567.

- Art. 89, § 5 Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 november 2014

20 september 2021

C.20.0552.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.3](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Vermelding van een wetsartikel - Wijziging door een latere wet

Een middel dat schending aanvoert van een artikel van een wet waarvan de tekst door een latere wet werd gewijzigd, verwijst naar dat artikel zoals het werd gewijzigd (1). (1) Cass. 27 september 2018, AR C.16.0346.F, AC 2018, nr. 505.

5 november 2021

C.20.0139.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.7](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Geschonden wetsbepaling - Gewijzigde wettelijke bepaling - Ontvankelijkheid

Niet ontvankelijk is het middel dat zich beroept op de schending van de gewijzigde tekst van een wettelijke bepaling, terwijl de oorspronkelijke tekst van die bepaling op het geschil toepasselijk is en de wijziging invloed kan hebben op de gegrondheid van het middel (1). (1) Cass. 12 januari 2006, AR C.04.0151.N, AC 2006, nr. 31; Cass. 22 april 2010, AR C.09.0270.N, AC 2010, nr. 274.

5 november 2021

C.20.0139.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.7](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN**Strafzaken - Onduidelijk middel - Middel dat een gebrek aan antwoord op de neergelegde conclusie aanvoert - Gebrek aan precisering**

Wanneer de eiser de middelen die de appelrechters onbeantwoord zouden hebben gelaten niet verduidelijkt, is het middel dat het gebrek aan antwoord op de conclusie aanvoert, onnauwkeurig, en bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 23 oktober 2013, AR P.13.1601.F, AC 2013, nr. 544.

- Art. 429, eerste lid Wetboek van Strafvordering

12 mei 2021

P.21.0619.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210512.2F.14](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatiemiddelen - Ontvankelijkheid

Het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet over de vordering tot vervallenverklaring, is overeenkomstig artikel 26, § 6, eerste lid, WBN, slechts ontvankelijk voor zover de verweerder in de vordering zich voor het hof van beroep tevergeefs heeft beroepen op de toekenning, op de dag van zijn geboorte, van de Belgische nationaliteit wegens de nationaliteit van zijn vader of moeder of omdat hij in België is geboren uit een ouder die zelf in België is geboren; het cassatieberoep is daarenboven enkel ontvankelijk wanneer het wordt gemotiveerd door de onwettigheid of de onregelmatigheid van de verwerping van die naar behoren opgeworpen exceptie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatiemiddelen - Ontvankelijkheid

Het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet over de vordering tot vervallenverklaring, is overeenkomstig artikel 26, § 6, eerste lid, WBN, slechts ontvankelijk voor zover de verweerder in de vordering zich voor het hof van beroep tevergeefs heeft beroepen op de toekenning, op de dag van zijn geboorte, van de Belgische nationaliteit wegens de nationaliteit van zijn vader of moeder of omdat hij in België is geboren uit een ouder die zelf in België is geboren; het cassatieberoep is daarenboven enkel ontvankelijk wanneer het wordt gemotiveerd door de onwettigheid of de onregelmatigheid van de verwerping van die naar behoren opgeworpen exceptie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Ontvankelijkheid van de middelen - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatiemiddelen - Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Ontvankelijkheid van de middelen - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van

beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatiemiddelen - Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

TUCHTZAKEN

Tuchtzaken - Algemeen - Middel dat het Hof ertoe verplicht feitelijke gegevens na te gaan - Ontvankelijkheid

Het middel dat het Hof verplicht tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet is bevoegd, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 19 mei 2000, AR D.99.0006.F, AC 2000, nr. 308.

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Belang - Middel dat gericht is tegen een ten overvloede gegeven reden - Ontvankelijkheid

Zonder belang en derhalve niet ontvankelijk is het middel dat kritiek oefent op een ten overvloede gegeven reden van de bestreden beslissing (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 568; zie ook Cass. 30 november 2000, AR D.00.0023.F, AC 2000, nr. 659. Zie ook Cass. 23 maart 1973, AC 1972, 736; Cass. 18 januari 1974, AC 1973, 555.

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Belang - Voldoende redenen waartegen het middel niet opkomt - Ontvankelijkheid

Een middel dat niet opkomt tegen een motivering die een beslissing op zelfstandige wijze verantwoordt, kan niet tot cassatie leiden en is bij gebrek aan belang niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 568; zie ook Cass. 30 november 2000, AR D.00.0023.F, AC 2000, nr. 659.

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Onduidelijk middel - Begrip - Ontvankelijkheid

Het middel dat niet opgeeft hoe en waarom de in het middel aangevoerde artikelen zouden geschonden zijn, is niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 568.

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Bevoegdheid van het

Hof - Ontvankelijkheid

Het middel dat het Hof verzoekt zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van de andersluidende beoordeling van de raad van beroep, waartoe het niet bevoegd is, is niet ontvankelijk.

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Vereiste vermeldingen - Opgave van de geschonden wettelijke bepalingen - Rechtspraak van het Hof van Cassatie - Ontvankelijkheid

Het middel dat schending aanvoert van rechtspraak van het Hof van Cassatie die geen wet vormt in de zin van artikel 608 Gerechtelijk Wetboek, is niet ontvankelijk.

- Art. 608 Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Vereiste vermeldingen - Middel dat niet opgeeft welke bepaling zou geschonden zijn - Ontvankelijkheid

Het middel tot staving van een cassatieberoep tegen een beslissing van de raad van beroep van de Orde der Artsen in tuchtzaken dat niet opgeeft welke wettelijke bepaling zou geschonden zijn, is niet ontvankelijk (1). (1) Cass. 15 september 1972, AC 1973, 63.

- Artt. 1080 en 1121/5 Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

DERDENVERZET

- Burgerlijke zaken - Rechterlijke beslissing - Gezag van gewijsde - Derden - Geen derdenverzet - Tegenstelbaarheid van de rechterlijke beslissing - Draagwijdte - Bevoegdheid van derden

Hoewel in burgerlijke zaken het gezag van gewijsde relatief is en enkel tussen de partijen geldt, kan de bewijswaarde van de beslissing worden aangevoerd als een weerlegbaar vermoeden tegen derden die geen derdenverzet hebben aangetekend; derden kunnen zich eveneens beroepen op de bewijswaarde van een vonnis ten aanzien van de partijen bij die beslissing

- Art. 23 Gerechtelijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

DESKUNDIGENONDERZOEK

- Opdracht van de rechter aan de deskundige - Overdracht van rechtsmacht - Beoordeling

Om na te gaan of de rechter de gerechtsdeskundige belast met vaststellingen te doen of technisch advies te geven, dan wel zijn rechtsmacht met betrekking tot de beoordeling van het geschil ten gronde heeft overgedragen door aan de deskundige advies te vragen over de gegrondheid van de vordering, volstaat het enkele gebruik van de terminologie van de wet bij het formuleren van de opdracht in de regel niet om tot overdracht van rechtsmacht te besluiten, maar dient de formulering van de opdracht in haar geheel te worden nagegaan en moeten alle gegevens in acht worden genomen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 11, eerste lid, en 962, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

3 februari 2022

C.21.0058.N

[ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.1](#)

AC nr. ...

ERFDIENSTBAARHEID

- Erfdienstbaarheid van uitweg - Ingesloten erf - Beoordeling

De ingeslotenheid van een erf dient niet enkel te worden beoordeeld op grond van het al dan niet palen van het erf aan de openbare weg, maar ook op grond van het normale gebruik dat van het perceel, volgens de bestemming ervan, wordt gemaakt, met inbegrip van elk economisch rendement dat door de bestemming van dat erf mogelijk wordt gemaakt (1). (1) Cass. 8 september 2016, AR C.15.0221.F, AC 2016, nr. 468; Cass. 11 december 2014, AR C.13.0365.F, AC 2014, nr. 779; Cass. 14 oktober 2010, AR C.09.0032.F, AC 2010, nr. 601; Cass. 6 februari 2009, AR C.08.0295.N, AC 2009, nr. 102; Cass. 1 december 2005, AR C.04.0581.N, AC 2005, nr. 641; Cass. 12 maart 1981, AR 6264, AC 1981, nr. 405; Verslag bij voorstel van wet tot wijziging van afdeling V van titel IV van het Tweede Boek (artikelen 682 tot 685) van het Burgerlijk Wetboek, betreffende het recht van uitweg, Parl.St. Senaat, BZ 1974, nr. 147-2, 2.

- Art. 682, § 1 Oud Burgerlijk Wetboek

3 februari 2022

C.21.0103.N

[ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.4](#)

AC nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

- Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Europees aanhoudingsbevel op grond van een veroordeling bij verstek - Facultatieve weigeringsgrond - Uitsluiting van de facultatieve grond

Artikel 4bis, § 1, a, van het gewijzigde kaderbesluit 2002/584 van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten bepaalt dat wanneer de gezochte persoon niet in persoon is verschenen op het proces dat tot de beslissing heeft geleid, de uitvoerende Staat voorsnog moet voorbijgaan aan de facultatieve weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel indien de betrokkene, hetzij persoonlijk werd gedagvaard en daarbij op de hoogte werd gebracht van het tijdstip en de plaats van het proces, hetzij via andere middelen officieel en daadwerkelijk van die modaliteiten in kennis is gesteld, zodat op ondubbelzinnige wijze vaststond dat hij op de hoogte was van het voorgenomen proces, waarbij het in die gevallen ook is vereist dat die informatie tijdig is verstrekt en dat ze preciseert dat bij niet-verschijning een beslissing kan worden genomen; de naleving van de voorwaarden van de voormelde bepaling en van artikel 7, § 1, 1°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, dat die bepaling omzet, moet waarborgen dat de gezochte persoon de informatie betreffende het tijdstip en de plaats van zijn proces en de gevolgen van een eventuele niet-verschijning snel genoeg heeft ontvangen en stelt aldus de uitvoerende autoriteit in staat te onderzoeken of het recht van verdediging werd geëerbiedigd (1). (1) Cass. 20 januari 2021, AR P.21.0032.F, AC 2021, nr. 45.

- Art. 7, § 1, 1° Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 4bis, § 1, a Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de EU van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

26 mei 2021

P.21.0665.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.10](#)

AC nr. ...

- Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Europees aanhoudingsbevel op grond van een veroordeling bij verstek - Facultatieve weigeringsgrond - Uitsluiting van de facultatieve grond - Voorwaarden - Aan de advocaat overhandigde dagvaarding - Advocaat die de gezochte persoon vervolgens heeft vertegenwoordigd

Gelet op de omschrijving van artikel 4bis, § 1, a, i), van het kaderbesluit 2002/584 van de Raad van 13 juni 2002 dat op ondubbelzinnige wijze moet vaststaan dat de gezochte persoon "op de hoogte was van het voorgenomen proces", kan de omstandigheid dat een dagvaarding werd overhandigd aan een derde, zelfs aan zijn advocaat die hem vervolgens heeft vertegenwoordigd, als dusdanig niet aan die vereisten voldoen; een dergelijke modaliteit laat immers niet toe om ondubbelzinnig vast te stellen dat de betrokkene "daadwerkelijk" de informatie over het tijdstip en de plaats van het proces heeft ontvangen, evenmin als, in voorkomend geval, het precieze tijdstip van die ontvangst of de inhoud van de meegedeelde informatie over de gevolgen van de niet-verschijning.

- Art. 7, § 1, 1° Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 4bis, § 1, a Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de EU van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

26 mei 2021

P.21.0665.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.10](#)

AC nr. ...

- Uitgevaardigd door een Belgische gerechtelijke autoriteit - Veroordeling bij

verstek die betrekking heeft op feiten die vóór de overlevering zijn gepleegd en op andere feiten dan die welke tot de veroordeling hebben geleid - Betekening van de veroordeling aan de overgeleverde persoon ter kennis gebracht - Uitwerking - Specialiteitsbeginsel - Toepasselijkheid

Het enkele feit dat de op grond van een Europees aanhoudingsbevel overgeleverde persoon in kennis wordt gesteld van de betekening van een bij verstek gewezen veroordeling tot een vrijheidsstraf wegens andere, vóór zijn overlevering gepleegde feiten dan die waarop de overlevering betrekking heeft, is op zich geen "maatregel die de individuele vrijheid van" die persoon "beperkt" in de zin van artikel 37, § 2, eerste lid, 3°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, en van artikel 27, lid 3, c, van het kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest C/388/08 van 1 december 2008 (1). (1) Aangezien het eerste middel het OM gegrond leek, concludeerde het tot cassatie met verwijzing van het arrest, behalve in zoverre voornoemd arrest de hogere beroepen ontvankelijk verklaart. "Krachtens de eerste paragraaf van artikel 37, Wet Europees Aanhoudingsbevel, en onder voorbehoud van de in de tweede paragraaf bepaalde uitzonderingen, "kan een persoon overgeleverd op grond van een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door een Belgische gerechtelijke autoriteit niet worden vervolgd, veroordeeld of van zijn vrijheid worden beroofd wegens een ander, vóór zijn overlevering gepleegd strafbaar feit dan dat waarop [deze] betrekking heeft". De aldus overgeleverde persoon wordt geacht voor deze feiten afwezig te zijn. Het specialiteitsbeginsel verhindert bijgevolg de tenuitvoerlegging van de op 10 juni 2005 bij verstek uitgesproken veroordeling. Het openbaar ministerie kan het vonnis dus niet doen betekenen" (Cass. 4 oktober 2006, AR P.06.1050.F, Rev. dr. pén. crim. 2007, p. 246, aangevoerd door de eiser en aangehaald door M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, La Charte, Brugge, 9de uitg., 2021, dl. II, p. 2150 en 2151, noten 53 en 55). Het OM heeft hieruit afgeleid dat het bestreden arrest het in voormeld artikel 37 vastgelegde specialiteitsbeginsel miskent dat, volgens het OM, het parket niet enkel verbiedt een bij verstek gewezen vonnis aan de op een andere grond overgeleverde persoon te doen betekenen om de buitengewone verzettermijn te doen ingaan, maar hem bovendien verbiedt die persoon, met dezelfde bedoeling, in kennis te stellen van de eerdere betekening "aan parket" van een dergelijk vonnis. Arrest nr. C-388/08 van het Europees Hof van de Europese Unie van 1 december 2008 is volgens het OM in dit geval niet van toepassing, aangezien het betrekking heeft op de inleiding van de vervolging (zie Cass. 7 januari 2020, AR P.19.0806.N, AC 2020, nr. 15; Cass. 16 september 2015, AR P.15.0869.F, AC 2015, nr. 522; Cass. 21 april 2009, AR P.08.1789.N, AC 2009, nr. 262; Cass. 24 maart 2009, AR P.08.1881.N, AC 2009, nr. 214), en niet, zoals hier, op de tenuitvoerlegging van een reeds gewezen vonnis. (M.N.B.)

- Art. 27, 3, c Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de EU van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

- Art. 37 Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

EUROPESE UNIE

PREJUDICIELE GESCHILLEN

Prejudiciële geschillen - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17 - Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent

Wanneer voor het Hof de vraag gesteld wordt of artikel 17, tweede lid, a), eerste streepje, van de richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten in die zin moet worden uitgelegd dat de uitwinningsvergoeding die aan de hoofdagent is verschuldigd naar verhouding van het door de subagent aangebrachte klantenbestand, geen "aanzienlijk voordeel" is dat aan de hoofdagent wordt toegekend, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 543.

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

26 januari 2023

C.20.0379.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230126.1F.5](#)

AC nr. ...

Prejudiciële geschillen - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17 - Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent

Wanneer voor het Hof de vraag gesteld wordt of artikel 17, tweede lid, a), eerste streepje, van de richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten in die zin moet worden uitgelegd dat de uitwinningsvergoeding die aan de hoofdagent is verschuldigd naar verhouding van het door de subagent aangebrachte klantenbestand, geen "aanzienlijk voordeel" is dat aan de hoofdagent wordt toegekend, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 543.

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

26 januari 2023

C.20.0379.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230126.1F.5](#)

AC nr. ...

VERDRAGSBEPALINGEN

Verdragsbepalingen - Beginselen - Tuchtzaken - Handvest Grondrechten EU - Artikel 50 - "Non bis in idem" - Verbod tweede vervolging wegens identieke of substantieel dezelfde feiten na eerste vervolging

Een tweede vervolging wegens identieke of substantieel dezelfde feiten die, na een eerste vervolging, al tot een onherroepelijke beslissing van veroordeling of vrijspraak hebben geleid, is verboden, voor zover die vervolgingen eenzelfde persoon betreffen; onder identieke of substantieel dezelfde feiten moet worden verstaan een geheel van concrete feitelijke omstandigheden welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn; de feiten als dusdanig moeten identiek of substantieel dezelfde zijn, niet de misdrijven of de kwalificatie van de feiten (1). (1) Cass. 4 juni 2019, AR P.18.0407.N, AC 2019, nr. 341.

- Art. 50 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 12 december 2007
- Art. 4.1 Protocol nr. 7 bij het Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden
- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

FAILLISEMENT, FAILLISEMENTSAAKOORD EN GERECHTELIJ

GEVOLGEN (PERSONEN, GOEDEREN, VERBINTENISSEN)

***Gevolgen (personen, goederen, verbintenissen) - Verbintenissen -
Nettingovereenkomst - Overeengekomen schuldvergelijking - Samenloop - Wet
Financiële Zekerheden - Voorwerp - Gevolg - Voorwaarden van de schuldvergelijking***

De bepalingen van de Wet Financiële Zekerheden bepalen de voorwaarden waarin de overeenkomst tot schuldvergelijking aan derden kan worden tegengeworpen wanneer samenloop zich voordoet; ze hebben, behalve in geval van overdracht, noch als voorwerp noch tot gevolg dat er afgeweken wordt van de voorwaarden zelf van de schuldvergelijking, waaronder met name de voorwaarde dat de op dat ogenblik bestaande schulden wederkerig moeten zijn.

17 september 2021

C.20.0262.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.5](#)

AC nr. ...

GEMEENTE

- Reglementen en verordeningen - Wijze van bekendmaking - Aanplakking

Aanplakking moet worden begrepen als een permanente wijze van bekendmaking waardoor de belanghebbenden te allen tijde kunnen kennisnemen van het bestaan van een reglement of een verordening waarvan zij, als zij dat wensen, de inhoud kunnen vernemen op de plaats die in de aanplakking is aangeduid (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 352.

- Art. L 1131-1, eerste en tweede lid Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

17 mei 2021

F.20.0159.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.7](#)

AC nr. ...

- Reglementen en verordeningen - Bekendmaking door middel van aanplakking - Aantekening in een register van de bekendmaking en de datum van bekendmaking

Hoewel de aantekening in het speciaal daartoe gehouden register het enige toelaatbare bewijs is van de bekendmaking en de datum van bekendmaking van een reglement of van een gemeentelijke verordening, volgt hieruit niet dat die aantekening de regelmatigheid van de aanplakking aantoot (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 352.

- Artt. 1, 2 en 3 KB 14 oktober 1991 betreffende de aantekeningen in het register voor de bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeenteoverheden

- Artt. L 1133-1 en L 1133-2, eerste en tweede lid Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

17 mei 2021

F.20.0159.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.7](#)

AC nr. ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN

GEMEENTEBELASTINGEN

Gemeentebelastingen - Reglementen en verordeningen - Bekendmaking door middel van aanplakking - Aantekening in een register van de bekendmaking en de datum van bekendmaking

Hoewel de aantekening in het speciaal daartoe gehouden register het enige toelaatbare bewijs is van de bekendmaking en de datum van bekendmaking van een reglement of van een gemeentelijke verordening, volgt hieruit niet dat die aantekening de regelmatigheid van de aanplakking aantoont (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 352.

- Artt. 1, 2 en 3 KB 14 oktober 1991 betreffende de aantekeningen in het register voor de bekendmaking van de reglementen en verordeningen van de gemeenteverheden

- Artt. L 1133-1 en L 1133-2, eerste en tweede lid Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

17 mei 2021 F.20.0159.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.7](#) AC nr. ...

Gemeentebelastingen - Reglementen en verordeningen - Wijze van bekendmaking - Aanplakking

Aanplakking moet worden begrepen als een permanente wijze van bekendmaking waardoor de belanghebbenden te allen tijde kunnen kennisnemen van het bestaan van een reglement of een verordening waarvan zij, als zij dat wensen, de inhoud kunnen vernemen op de plaats die in de aanplakking is aangeduid (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 352.

- Art. L 1131-1, eerste en tweede lid Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

17 mei 2021 F.20.0159.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.7](#) AC nr. ...

Gemeentebelastingen - Vrijstellingen - Verantwoording van het verschil in behandeling - Overige bepalingen van het reglement - Gelijkheidsbeginsel - Onlosmakelijk karakter

Uit de artikelen 1, 2, 3 en 9 van het belastingreglement volgt dat de eerste vrijstelling, in tegenstelling tot de drie andere, betrekking heeft op de inrichtingen van de stad of van organismen gecreëerd door de stad, of ondergeschikt aan de stad, zonder enige beperking betreffende de inhoud van de publiciteit of de persoon die ze exploiteert.

1 oktober 2021 F.19.0012.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.7](#) AC nr. ...

Gemeentebelastingen - Toepassingsgebied - Belasting geheven op de reclame-inrichtingen in de openbare ruimte of zichtbaar van de openbare ruimte - Vrijstelling - Reclame-inrichtingen van de stad of van organismen gecreëerd door, of ondergeschikt aan de stad

Uit de artikelen 1, 2, 3 en 9 van het belastingreglement volgt dat de eerste vrijstelling, in tegenstelling tot de drie andere, betrekking heeft op de inrichtingen van de stad of van organismen gecreëerd door de stad, of ondergeschikt aan de stad, zonder enige beperking betreffende de inhoud van de publiciteit of de persoon die ze exploiteert.

1 oktober 2021 F.19.0012.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.7](#) AC nr. ...

GENEESKUNDE

BEROEPSORDEN

Beroepsorden - Arts - Tuchtprocedure - Klacht - Geen poging tot verzoening

Het ontbreken van een poging tot verzoening heeft niet tot gevolg dat de rechtspleging en de veroordeling van de eiser die hieruit voortvloeit, door nietigheid zijn aangetast (1).

(1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 568.

- Art. 20, § 1, derde lid KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

Beroepsorden - Orde der Artsen - Tuchtzaken - Rechtspleging - Raad van beroep - Wijze van kennisgeving van de beslissing

Artikel 792, derde lid, Gerechtelijk Wetboek is enkel van toepassing in de zaken als bedoeld in het tweede lid van dat artikel, waartoe de rechtspleging voor de raad van beroep van de Orde der Artsen niet behoort (1). (1) Cass. 7 juni 2021, AR C.20.0237.F, AC 2021, nr. 412.

- Art. 792, derde lid Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

Beroepsorden - Orde der Artsen - Tuchtzaken - Wraking - Opeenvolging van vorderingen tot wraking - Verlamming van de rechtsgang - Rechtsmisbruik

Wanneer een opeenvolging van herhaaldelijke wrakingen zonder echte nuttige bewijsvoering getuigt van eenzelfde wil om het verloop van de tuchtprocedure te vertragen of zelfs stelselmatig te verhinderen, heeft de nieuwe vordering tot wraking, ingediend terwijl het Hof al twee vorderingen van dezelfde strekking heeft verworpen, een louter dilatoir karakter en vormt het geen verzoek tot wraking maar een akte die daarvan slechts de schijn heeft met het doel om de rechtsgang te verlammen, zodat een dergelijk verzoekschrift een misbruik van de rechtspleging inhoudt dat niet noopt tot het verrichten van de door de artikelen 836 tot 838 Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven vormvereisten (1). (1) Zie Cass. 4 september 2019, AR P.19.0935.F, AC 2019, nr. 434.

- Art. 828 Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

Beroepsorden - Orde der Artsen - Tuchtzaken - Rechtspleging - Raad van beroep - Beslissingen - Verplichting tot kennisgeving - Vorm

Van de beslissingen van de raad van beroep van de Orde der Artsen die, krachtens artikel 33 van het koninklijk besluit van 6 februari 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de Orde der geneesheren, aan de betrokken arts moeten worden betekend, moet aan laatstgenoemde geen origineel worden overhandigd.

- Art. 33 KB 16 februari 1970

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 1 TOT 99)

Art. 10 - Gemeentebelastingen - Gelijkheidsbeginsel - Vrijstellingen - Verantwoording van het verschil in behandeling - Overige bepalingen van het reglement - Onlosmakelijk karakter

Hoewel de door een belastingreglement ingevoerde vrijstellingen per definitie een ander doel beogen dan het financieel doel eigen aan alle belastingen, zodat de verantwoording van het non-discriminatoir karakter van die vrijstellingen moet worden beoordeeld op basis van dat doel, en hoewel dat doel uit de aard en de gemeenschappelijke kenmerken van de vrijgestelde feiten of handelingen blijkt, kan enkel op voorwaarde dat die vrijstellingen niet dermate onlosmakelijk verbonden zijn met de andere bepalingen van het reglement, de nietigverklaring van die vrijstellingen de nietigverklaring van het gehele reglement vereisen (1). (1) Cass. 31 januari 2020, AR F.18.0054.F, AC 2020, nr. 91.

- Artt. 10, 11 en 172 De gecoördineerde Grondwet 1994

1 oktober 2021

F.19.0012.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.7](#)

AC nr. ...

Art. 11 - Gemeentebelastingen - Gelijkheidsbeginsel - Vrijstellingen - Verantwoording van het verschil in behandeling - Overige bepalingen van het reglement - Onlosmakelijk karakter

Hoewel de door een belastingreglement ingevoerde vrijstellingen per definitie een ander doel beogen dan het financieel doel eigen aan alle belastingen, zodat de verantwoording van het non-discriminatoir karakter van die vrijstellingen moet worden beoordeeld op basis van dat doel, en hoewel dat doel uit de aard en de gemeenschappelijke kenmerken van de vrijgestelde feiten of handelingen blijkt, kan enkel op voorwaarde dat die vrijstellingen niet dermate onlosmakelijk verbonden zijn met de andere bepalingen van het reglement, de nietigverklaring van die vrijstellingen de nietigverklaring van het gehele reglement vereisen (1). (1) Cass. 31 januari 2020, AR F.18.0054.F, AC 2020, nr. 91.

- Artt. 10, 11 en 172 De gecoördineerde Grondwet 1994

1 oktober 2021

F.19.0012.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.7](#)

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Geen feitelijke vaststellingen die het Hof toelaten zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen - Afgeleid uit een uitlegging van wettelijke bepalingen waarvan het arrest toepassing maakt - Ontvankelijkheid

Het middel dat het arrest verwijt geen feitelijke vaststellingen te bevatten die het Hof toelaten zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen, maar deze leemte afleidt uit een uitlegging van wettelijke bepalingen waarvan het arrest toepassing maakt, houdt geen verband met artikel 149 Grondwet.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

1 oktober 2021

C.21.0161.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.6](#)

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Motiveringsplicht -

Vormvereiste - Ontvankelijkheid

De verplichting tot motivering van de vonnissen en arresten is een vormvereiste (1). (1)
Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

25 oktober 2021 C.20.0422.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#) AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoezicht - Stedenbouwkundige overtreding - Regularisatievergunning - Onwettige stedenbouwkundige vergunning - Geen hoger beroep van de gemachtigde ambtenaar

Uit de omstandigheid dat de gemachtigde ambtenaar heeft nagelaten de administratieve beroepen waarover hij beschikte in te stellen om de onwettigheid van een door het college van burgemeester en schepenen afgeleverde stedenbouwkundige vergunning te doen vaststellen, kan niet worden afgeleid dat de voormelde ambtenaar niet meer bevoegd zou zijn om de onwettigheid van die vergunning voor de strafrechter aan te voeren en evenmin, derhalve, dat laatstgenoemde zich zou kunnen onttrekken aan het wettigheidstoezicht dat hij krachtens artikel 159 Grondwet dient te verrichten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 344.

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

12 mei 2021 P.21.0137.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210512.2F.8](#) AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoezicht door de rechterlijke macht - Volmachtenbesluit - Wettelijke bekrachtiging

Het koninklijk besluit dat werd genomen in uitvoering van een wet tot toekenning van bijzondere machten aan de Koning vormt slechts een akte van de uitvoerende macht die krachtens artikel 159 Grondwet vatbaar is voor het wettigheidstoezicht door de gewone hoven en rechtbanken, zolang dat besluit niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een wettelijke bekrachtiging (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477.

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

22 maart 2023 P.20.1218.F [ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230322.2F.9](#) AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Wettigheidstoezicht door de rechterlijke macht - Volmachtenbesluit - Wettelijke bekrachtiging

Het koninklijk besluit dat werd genomen in uitvoering van een wet tot toekenning van bijzondere machten aan de Koning vormt slechts een akte van de uitvoerende macht die krachtens artikel 159 Grondwet vatbaar is voor het wettigheidstoezicht door de gewone hoven en rechtbanken, zolang dat besluit niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een wettelijke bekrachtiging (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477.

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

22 maart 2023 P.20.1218.F [ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230322.2F.9](#) AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 172 - Gemeentebelastingen - Gelijkheidsbeginsel - Vrijstellingen - Verantwoording van het verschil in behandeling - Overige bepalingen van het reglement - Onlosmakelijk karakter

Hoewel de door een belastingreglement ingevoerde vrijstellingen per definitie een ander doel beogen dan het financieel doel eigen aan alle belastingen, zodat de verantwoording van het non-discriminatoir karakter van die vrijstellingen moet worden beoordeeld op basis van dat doel, en hoewel dat doel uit de aard en de gemeenschappelijke kenmerken van de vrijgestelde feiten of handelingen blijkt, kan enkel op voorwaarde dat die vrijstellingen niet dermate onlosmakelijk verbonden zijn met de andere bepalingen van het reglement, de nietigverklaring van die vrijstellingen de nietigverklaring van het gehele reglement vereisen (1). (1) Cass. 31 januari 2020, AR F.18.0054.F, AC 2020, nr. 91.

- Artt. 10, 11 en 172 De gecoördineerde Grondwet 1994

1 oktober 2021

F.19.0012.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.7](#)

AC nr. ...

GRONDWETTELIJK HOF

- Prejudiciële vraag - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

- Prejudiciële vraag - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

HOF VAN ASSISEN

BEHANDELING TER ZITTING EN TUSSENARRESTEN. VERKLARING VAN DE JURY

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Behandeling ter zitting - Rol van de voorzitter

De voorzitter van het hof van assisen moet op de rechtszitting de orde handhaven; hij is persoonlijk belast met het toezicht op het gehele onderzoek en hij moet de volgorde bepalen waarin het woord zal worden verleend aan degenen die het vragen (1). (1) M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale*, Brussel, Die Keure, 9de uitg., 2021, p. 1616.

- Art. 281, § 1 Wetboek van Strafvordering

12 mei 2021

P.21.0616.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210512.2F.12](#)

AC nr. ...

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Rechter in hoger beroep - Bevestiging van een onderzoeksmaatregel - Beoordeling van een geschilpunt dat niet de grondslag vormt van de onderzoeksmaatregel

De rechter in hoger beroep die een onderzoeksmaatregel bevestigt en daarbij een geschilpunt dat niet de grondslag vormt van de onderzoeksmaatregel anders beoordeelt dan de eerste rechter, dient toepassing te maken van artikel 1068, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek en de zaak, in zoverre de beoordeling ervan afhankelijk is van het resultaat van de onderzoeksmaatregel, te verwijzen naar de eerste rechter (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1068, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

3 februari 2022

C.20.0403.N

[ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.7](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Verstekvonnis zonder hoger beroep van het openbaar ministerie - Vonnis op verzet - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Relatieve werking van het verzet - Vervanging van de hoofdgevangenisstraf door een werkstraf - Staat van wettelijke herhaling voor het eerst vastgesteld in hoger beroep - Wettigheid

Indien de verstekbeslissing als hoofdstraf een gevangenisstraf inhoudt en de appelrechters op het hoger beroep tegen de op verzet gewezen beslissing die straf vervangen door een werkstraf, verzwart de door die rechters vastgestelde staat van herhaling van de beklagde zijn toestand niet.

26 mei 2021

P.20.0771.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.5](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Verstekvonnis zonder hoger beroep van het openbaar ministerie - Vonnis op verzet - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Relatieve werking van het verzet

Wanneer tegen een bij verstek gewezen vonnis geen hoger beroep is ingesteld door het openbaar ministerie, kan het appelgerecht dat uitspraak doet over de hogere beroepen van de beklagde en van het openbaar ministerie tegen het vonnis op verzet, de toestand van de beklagde, zoals deze uit het verstekvonnis volgt, niet verzwaren (1). (1) Cass. 19 februari 2020, AR P.19.1247.F, AC 2020, nr. 144.

26 mei 2021

P.20.0771.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.5](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Relatieve werking - Burgerlijke rechtsoverdracht - Vonnis dat het aandeel van de beklagde in de aansprakelijkheid voor de door de burgerlijke partij geleden schade bepaalt - Enkel hoger beroep van de beklagde - Verzwaring van het aandeel van de beklagde in de aansprakelijkheid - Wettigheid

Op het enkele hoger beroep van de beklaagde tegen een vonnis dat zijn aandeel bepaalt in de aansprakelijkheid voor de geleden schade van de burgerlijke partij kan dit aandeel niet door de appelrechter worden verzwamd (1). (1) Zie Cass. 3 maart 2009, AR P.08.1842.N, AC 2009, nr. 168.

- Artt. 199 en 202 Wetboek van Strafvordering

9 juni 2021 P.21.0028.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.4](#) AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Uitspraak over de burgerlijke rechtsvordering - Door de eerste rechter beslecht geschilpunt - Vonnis waartegen op dit punt geen hoger beroep is ingesteld

Wanneer het appelgerecht uitspraak doet over een geschilpunt dat is beslecht door een vonnis waartegen geen hoger beroep is ingesteld, miskent het de grenzen van de aanhangig gemaakte zaak en begaat het, bijgevolg, een rechtsmachtoverschrijding.

- Art. 19 Gerechtelijk Wetboek

9 juni 2021 P.21.0028.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.4](#) AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Kamer van inbeschuldigingstelling - Evocatierecht - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Nietigheid van de beschikking tot verwijzing

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling de nietigheid van de verwijzing heeft vastgesteld, moet ze, krachtens het haar door artikel 215 Wetboek van Strafvordering toegekende evocatierecht, zelf beslissen over het al dan niet bestaan van voldoende bezwaren (1). (1) Cass. 29 januari 2003, AR P.02.1368.F, AC 2003, nr. 64.

- Art. 135, § 2, en 215 Wetboek van Strafvordering

9 juni 2021 P.20.1217.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.5](#) AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Aanhangigmaking van de zaak bij de appelrechter - Vaststelling - Verklaring van hoger beroep - Grievensformulier - Hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de vrijspraak van de beklaagde voor één telastlegging - Geen hoger beroep tegen de schuldigverklaring wegens andere feiten - Misdrijven die onderling verbonden zijn door eenzelfde opzet

Wanneer door het openbaar ministerie hoger beroep wordt ingesteld tegen het vonnis dat de beklaagde vrijsprekt van een misdrijf, waarbij de schuldigverklaring wegens andere feiten in kracht van gewijsde is getreden, maakt dit beperkt hoger beroep, in geval van hervorming van de vrijspraak, ook de straf of de maatregelen die moeten worden uitgesproken wegens het thans bewezen verklaarde misdrijf, en die welke door eenzelfde opzet onderling verbonden zijn met dat misdrijf, aanhangig voor de appelrechters.

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

- Artt. 202 en 204 Wetboek van Strafvordering

20 oktober 2021 P.21.0195.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211020.2F.12](#) AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN

PACHT

Pacht - Einde (opzegging, verlenging, terugkeer) - Gebrek aan bedrijfsmatige exploitatie - Erfgenamen of rechtverkrijgenden - Voorzetten van de pacht

Uit geen enkele bepaling van de Pachtwet volgt dat de pacht niet doorloopt ten voordele van de erfgenamen of rechtverkrijgenden die het gepachte goed niet bedrijfsmatig exploiteren (1). (1) Zie Cass. 18 november 2016, AR C.15.0503.N, AC 2016, nr. 655.

- Art. 38 Wet van 4 november 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

20 december 2021

C.21.0130.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.7](#)

AC nr. ...

Pacht - Voorkooprecht - Persoonlijke exploitatie - Begrip

Indien de pachter of zijn erfgenamen of rechtverkrijgenden het gepachte goed niet persoonlijk exploiteren genieten zij toch een recht van voorkoop indien het gepachte goed geëxploiteerd wordt door één van de in artikel 52, 1°, eerste lid, Pachtwet vermelde verwanten.

- Artt. 38, 47 en 52, 1° Wet van 4 november 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

20 december 2021

C.21.0130.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.7](#)

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

AANSLAGPROCEDURE

Aanslagprocedure - Aanslagtermijn - Nietigverklaring van de aanslag - Recht van de administratie om een nieuwe aanslag te vestigen - Termijn - Aanvang

Uit artikel 355, eerste lid, WIB92, dat ertoe strekt de administratie voor het verval te behoeden door haar een nieuwe aanslagtermijn toe te kennen, volgt dat er ter vervanging van de nietig verklaarde aanslag pas een nieuwe aanslag kan worden vastgesteld vanaf de datum waarop tegen de administratieve beslissing tot nietigverklaring geen hoger beroep meer mogelijk is (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2021, nr. 353.

- Art. 355, eerste lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

17 mei 2021

F.20.0167.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.5](#)

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Bewijsvoering - Tekenen of indiciën van gegoedheid - Tegenbewijs - Voorwerp

Wanneer de raming van de belastbare grondslag in de personenbelasting wordt gedaan volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten, bestaat het tegenbewijs erin aan te tonen dat de vastgestelde gegoedheid voortkomt uit middelen die niet als inkomstenbelasting belastbaar zijn of uit inkomsten die tot een tijdperk behoren dat aan het belastbare tijdperk voorafgaat (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 515.

- Art. 341 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

3 september 2021

F.21.0011.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210903.1F.4](#)

AC nr. ...

Aanslagprocedure - Bezwaar - Aanslag die gevestigd is op betwiste bestanddelen - Uitwerking - Andere aanslagen gevestigd op dezelfde bestanddelen - Dezelfde bestanddelen

Het bezwaarschrift gericht tegen een aanslag die gevestigd is op betwiste bestanddelen, geldt van ambtswege voor de andere aanslagen gevestigd op dezelfde bestanddelen, zelfs wanneer de termijnen tot bezwaar tegen die andere belastingen zouden zijn verstreken; onder dezelfde bestanddelen dient te worden verstaan de materiële bestanddelen die tot de vaststelling van de belastbare grondslag bijdragen (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2021, nr. 674.

- Art. 367 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

25 oktober 2021

F.20.0105.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.6](#)

AC nr. ...

INTERNATIONALE VERDRAGEN

Internationale verdragen - Rechten van de mens - Verdrag Rechten van de Mens - Eerste aanvullend protocol - Recht op het ongestoord genot van de eigendom - Inmenging van de overheid - Fiscale heffing - Voorwaarde - Wettigheid - Begrip - Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Korea - Voorzienbaarheid

Artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM vereist dat de inmenging van de overheid, wegens de fiscale heffing, in het recht op het ongestoord genot van eigendom wettig moet zijn, wat betekent dat ze berust op rechtsnormen die, wat de toepassing ervan betreft, voldoende toegankelijk, duidelijk en voorzienbaar zijn; er mag, op basis van een algemeen aanvaarde uitlegging die zo niet blijkt te zijn, niet worden beslist dat de interne rechtsnormen die hebben geleid tot de weigering om een belastingkrediet van 20 pct. toe te kennen voor de in Korea van bronbelasting vrijgestelde interest van Koreaanse oorsprong, niet "voldoende toegankelijk, nauwkeurig en voorzienbaar" zijn "in hun toepassing in de zin van het EVRM" (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 351.

- Artt. 11, §§ 1 en 2, en 22, § 1, (b) Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Korea tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Brussel op 29 augustus 1977

17 mei 2021

F.17.0030.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.6](#)

AC nr. ...

PERSONENBELASTING

Personenbelasting - Inkomsten uit onroerende goederen - In het buitenland gelegen onroerende goederen - Niet verhuurd - Huurwaarde - Begrip - Netto-inkomen - Wijze van vaststelling

De huurwaarde van de in het buitenland gelegen gebouwde onroerende goederen die niet worden verhuurd, is gelijk aan het totale bedrag van de huurprijs en de huurvoordelen dat, naargelang van de situatie van de plaatselijke huurmarkt, het goed zou kunnen opbrengen indien het werd verhuurd en het forfait van 40 pct. uit hoofde van onderhouds- en herstellingskosten op dat brutobedrag wordt toegepast.

- Artt. 7, § 1, 1°, b), en § 1, 2°, d), 13 en 477, §§ 2 en 3 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

3 september 2021

F.17.0117.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210903.1F.3](#)

AC nr. ...

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei - Uitgaven, voordelen van alle aard, verdoken meerwinsten en financiële voordelen van alle aard - Afzonderlijke aanslagvoet - Vermindering van de aanslagvoet van 300 naar 100 pct - Aard van die vermindering

Met de vermindering van de afzonderlijke aanslagvoet van 300 pct. naar 100 pct., voor alle geschillen die nog niet definitief waren afgesloten op de datum van inwerkingtreding van de programmawet van 19 december 2014, heeft die wet elke twijfel willen uitsluiten over de aard van die aanslag in zijn geheel, door hem een vergoedend karakter toe te kennen, die bestaat in de vergoeding van het verlies aan inkomstenbelastingen.

- Art. 219, eerste en tweede lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

5 november 2021

F.19.0072.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.5](#)

AC nr. ...

Vennootschapsbelasting - Afzonderlijke aanslagen - Allerlei - Uitgaven, voordelen van alle aard, verdoken meerwinsten en financiële voordelen van alle aard - Afzonderlijke aanslagvoet - Aanslagvoet van 100 pct - Forfaitaire vergoeding van het belastingverlies - Vergoeding die het exacte bedrag van het verlies net iets te boven gaat - Vergoeding die net onder het exacte bedrag van het verlies uitkomt

De omstandigheid dat de aanslagvoet van 100 pct. het verlies aan belastingen forfaitair vergoedt, zodat die vergoeding, in het ene of het andere bijzondere geval, het exacte bedrag van dat verlies net iets te boven kan gaan of net hieronder kan uitkomen, ontnemt die aanslag zijn vergoedend karakter niet en verleent hieraan geenszins een strafrechtelijk karakter dat, in geval van betwisting, de inleiding van een strafprocedure in de zin van artikel 4.1 van het zevende Protocol bij het EVRM en de artikelen 6 en 7 EVRM zou verantwoorden.

- Art. 219, eerste en tweede lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

5 november 2021

F.19.0072.F

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.5

AC nr. ...

INTERNATIONALE RECHTSHULP

- Vrijheidsberovende straf of maatregel uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie - Tenuitvoerlegging in België - Verzoek van de veroordeelde tot aanpassing van de straf of maatregel - Beslissing van de procureur des Konings te Brussel - Betwisting door de veroordeelde voor de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel - Cassatieberoep

De door artikel 423 Wetboek van Strafvordering bepaalde gemeenrechtelijke termijn van cassatieberoep is van toepassing op het cassatieberoep tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel over de betwisting door de veroordeelde van de door de procureur des Konings te Brussel genomen beslissing om een straf of maatregel met toepassing van artikel 18, § 4, Wet Erkenning Vrijheidsbenemende Straffen aan te passen (1). (1) Dat artikel bepaalt: "indien de gevonnisde persoon meent dat de door de procureur des Konings besliste aanpassing de in de beslissingsstaat uitgesproken straf of maatregel verzwakt naar aard of duur, kan hij deze beslissing voor de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel betwisten". Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat "het gemene recht van de strafrechtspleging van toepassing is op de rechtsmiddelen die openstaan tegen de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank" die op grond van die bepaling is genomen (Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, 53K1796/001, p. 22). Het Hof oordeelt aldus dat de eiser, in geval van cassatieberoep tegen een dergelijke beslissing, geen memorie mag neerleggen na het verstrijken van de door artikel 429, eerste lid, Wetboek van Strafvordering bepaalde gemeenrechtelijke termijn (Cass. 6 november 2019, AR P.19.1013.F, AC 2019, nr. 575, met concl. "in hoofzaak" van advocaat-generaal VANDERMEERSCH op datum in Pas.). (M.N.B.)

- Art. 18 Wet 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie

- Art. 423 Wetboek van Strafvordering

17 maart 2021

P.21.0272.F

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210317.2F.8

AC nr. ...

KOOPHANDEL, KOOPMAN

- Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17

Wanneer voor het Hof de vraag gesteld wordt of artikel 17, tweede lid, a), eerste streepje, van de richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten in die zin moet worden uitgelegd dat de uitwinningsvergoeding die aan de hoofdagent is verschuldigd naar verhouding van het door de subagent aangebrachte klantenbestand, geen "aanzienlijk voordeel" is dat aan de hoofdagent wordt toegekend, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 543.

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

26 januari 2023

C.20.0379.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230126.1F.5](#)

AC nr. ...

- Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17

Wanneer voor het Hof de vraag gesteld wordt of artikel 17, tweede lid, a), eerste streepje, van de richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten in die zin moet worden uitgelegd dat de uitwinningsvergoeding die aan de hoofdagent is verschuldigd naar verhouding van het door de subagent aangebrachte klantenbestand, geen "aanzienlijk voordeel" is dat aan de hoofdagent wordt toegekend, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 543.

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

26 januari 2023

C.20.0379.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230126.1F.5](#)

AC nr. ...

LASTER EN EERROOF

- Laster - Verjaringstermijn - Decreet van 20 juli 1831 op de drukpers - Getroffene die handelingen met een openbaar karakter heeft verricht die verband houden met zijn ambt - Begrip - Wiskundeleraar die in een atheneum lesgeeft

Artikel 4 van het decreet van 20 juli 1831 op de drukpers vereist dat de laster een persoon heeft getroffen die handelingen met een openbaar karakter heeft verricht die verband houden met zijn ambt, wat impliceert dat hij, rechtstreeks of onrechtstreeks in opdracht van de Natie, handelingen van openbare macht verricht; de door het decreet ingevoerde regeling van de korte verjaring heeft immers tot doel de burgers toe te laten op de bestuurshandelingen toezicht te houden (1); het wiskundeonderwijs, zelfs dat welk wordt verstrekt in een school die tot het officiële onderwijsnet behoort, impliceert op zich niet dat de leraar die hiermee is belast een voorrecht van openbare macht uitoefent (2). (1) Zie Cass. 22 januari 1917, Pas. 1917, p. 374. (2) Zie gedeeltelijk andersluidende concl. « in hoofdzaak » OM in Pas. 2021, nr. 595, volgens welke het eerste middel nieuw en derhalve niet ontvankelijk was; zie contra: de in de "Novelles" vermelde beslissingen volgens welke de handelingen die onderwijsambtenaren, en met name de onderwijzeressen in gemeentescholen, in het kader van hun functie of beroepsplichten verrichten een openbaar karakter hebben (Luik, 4 juli 1872, Pas. 1872, II, 389, Cass. fr., 18 mei 1893, D.P. 1895, I, 462, enz., vermeld door J. LECLERCQ, « Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes », *Novelles, Droit pénal*, dl. IV, 1989, p. 151, nr. 7217).

- Artt. 443, 444 en 447 Strafwetboek

- Art. 4 Decreet 20 juli 1831 op de drukpers

29 september 2021

P.21.0523.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.3](#)

AC nr. ...

- Laster door aantijging in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen - Bestanddelen - Vereiste van een of meerdere getuigen

Het wanbedrijf van laster door aantijging in tegenwoordigheid van de beledigde en voor "getuigen" kan zelfs in tegenwoordigheid van één enkele getuige bewezen worden verklaard; opdat de in een private plaats geuite aantijging niet langer als een belediging kan worden beschouwd, moet ze buiten de tegenwoordigheid van elke mogelijke getuige zijn geuit, in welk geval ze de eer van de getroffene immers niet meer kan krenken en hem evenmin aan de openbare verachting kan blootstellen, terwijl dit in tegenwoordigheid van een derde wel het geval is (1). (1) Zie gedeeltelijk andersluidende concl. « in hoofdzaak » OM in Pas. 2021, nr. 595.

- Artt. 443 en 444 Strafwetboek

29 september 2021

P.21.0523.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.3](#)

AC nr. ...

- Wanbedrijf van laster - Verenigbaarheid met artikel 10 EVRM - Rechten van de mens - Vrijheid van meningsuiting - Grenzen

De bestraffing van het wanbedrijf van laster overeenkomstig de artikelen 443 en 444 Strafwetboek houdt geen inperking van het recht op vrijheid van meningsuiting in die onverenigbaar is met artikel 10 EVRM (1). (1) Cass. 2 mai 2001, RG P.01.0175.F, AC 2001, nr. 249.

- Artt. 443 en 444 Strafwetboek

- Art. 10 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden,
ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2021

P.21.0523.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.3](#)

AC nr. ...

LENING

- Onderscheid met kredietopening - Opnamevrijheid - Beoordeling door de rechter

Waar een kredietopening zich bij uitstek onderscheidt van een geldlening door de opnamevrijheid aan de zijde van de kredietnemer, staat het aan de feitenrechter om te oordelen of de kredietnemer effectief beschikt over de vrijheid om het kredietbedrag al dan niet op te nemen hetzij in één keer hetzij in meerdere keren, waarbij hij zich niet noodzakelijk moet richten naar de kwalificatie die de partijen aan hun overeenkomst hebben gegeven maar hij deze door een andere kan vervangen indien de regelmatig aan zijn oordeel onderworpen gegevens binnen en buiten de overeenkomst de door de partijen aan hun overeenkomst gegeven kwalificatie uitsluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1892, 1902, 1905 en 1907 Oud Burgerlijk Wetboek

3 februari 2022

C.21.0121.N

[ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.3](#)

AC nr. ...

LOON

BESCHERMING

Bescherming - Sociaal Strafwetboek - Artikel 162, eerste lid, 1° - Vergoedingen einde dienstbetrekking

Uit de structuur en bewoordingen van de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek, samen gelezen met de wetsgeschiedenis, blijkt dat artikel 162, eerste lid, 1° Sociaal Strafwetboek wel van toepassing is op wat als loon verschuldigd is wegens de uitvoering of de schorsing van de dienstbetrekking, maar niet op vergoedingen die verschuldigd zijn omdat de dienstbetrekking een einde neemt (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 162, eerste lid, 1° Wet 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

20 december 2021

S.20.0019.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.12](#)

AC nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR)

- Tewerkstelling met een arbeidsovereenkomst door of op initiatief van het OCMW - Gewestelijke subsidiëring - Toekenning

Uit artikel 3 van het koninklijk besluit van 28 april 2005 blijkt dat de subsidie die gedurende één jaar, het subsidiejaar, wordt uitgetrokken en uitbetaald, naar rato van de prestatiedagen wordt toegekend die tijdens het voorgaande jaar, de referentieperiode, door de gerechtigden zijn verricht, en niet hoger mag zijn dan tien euro per prestatiedag; noch uit die bepaling noch uit enige andere bepaling volgt dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat in de loop van het subsidiejaar van een lager aantal prestatiedagen zou doen blijken dan in de loop van het referentiejaar, de voor de subsidie vereiste toekenningsvoorwaarden niet zou naleven, deze niet zou aanwenden voor de doeleinden waarvoor zij werd verleend of in gebreke zou blijven de verantwoording van de ontvangen bedragen te verstrekken, zodat het die bedragen met toepassing van de artikelen 55 en 57 Wet Rijkscomptabiliteit zou moeten terugbetalen.

- Artt. 55 en 57 Gecoördineerde wetten 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit

- Art. 3 Besluit van de Waalse Regering 28 april 2005

8 oktober 2021

C.19.0112.F

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211008.1F.4

AC nr. ...

MACHTSOverschrijding

- Door de eerste rechter beslecht geschilpunt - Vonnis waartegen op dit punt geen hoger beroep is ingesteld

Wanneer het appelgerecht uitspraak doet over een geschilpunt dat is beslecht door een vonnis waartegen geen hoger beroep is ingesteld, miskent het de grenzen van de aanhangig gemaakte zaak en begaat het, bijgevolg, een rechtsmachtoverschrijding.

- Art. 19 Gerechtelijk Wetboek

9 juni 2021

P.21.0028.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.4](#)

AC nr. ...

- Organisatie - Begrip - Voorwerp van het misdrijf

° De rechter overschrijdt zijn rechtsmacht wanneer hij uitspraak doet over een geschilpunt dat niet bij hem aanhangig is gemaakt omdat hierover al in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen definitief uitspraak is gedaan (1). (1) Cass. 26 juni 1992, AR 7861, AC 1992, nr. 571.

- Art. 19 Gerechtelijk Wetboek

9 juni 2021

P.21.0028.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.4](#)

AC nr. ...

MISBRUIK VAN VERTROUWEN

- Misbruik van vennootschapsgoederen - Constitutieve bestanddelen - Moreel bestanddeel - Bedrieglijk opzet

Artikel 492bis Strafwetboek bestraft onder meer de bestuurder van een rechtspersoon die, met bedrieglijk opzet, de vennootschapsgoederen niet in het belang van die rechtspersoon maar voor persoonlijke doeleinden gebruikt; het bedrieglijk opzet dat dit wanbedrijf kenmerkt, bestaat erin te handelen met een oogmerk dat indruist tegen de belangen van de vennootschap, waarbij de dader zich bewust is van het feit dat het gebruik van de activa van de rechtspersoon haar betekenisvolle schade zal berokkenen (1). (1) Zie Cass. 18 maart 2020, AR P.19.1299.F, AC 2020, nr. 200, met concl. OM op datum in Pas.

- Art. 492bis Strafwetboek

9 juni 2021

P.21.0298.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.2](#)

AC nr. ...

NATIONALITEIT

- Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Verplichting het cassatieberoep te betekenen - Toepassing

De persoon van wie de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit door het openbaar ministerie wordt gevorderd voor het hof van beroep met toepassing van artikel 23, § 1, WBN, moet worden gelijkgesteld met een vervolgte persoon en dient zijn cassatieberoep niet te betekenen aan het openbaar ministerie (1). (Impliciete oplossing).
(1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 427 Wetboek van Strafvordering

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

- Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Verplichting het cassatieberoep te betekenen - Toepassing

De persoon van wie de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit door het openbaar ministerie wordt gevorderd voor het hof van beroep met toepassing van artikel 23, § 1, WBN, moet worden gelijkgesteld met een vervolgte persoon en dient zijn cassatieberoep niet te betekenen aan het openbaar ministerie (1). (Impliciete oplossing).
(1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit
- Art. 427 Wetboek van Strafvordering

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

- Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

- Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de

***nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet -
Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende -
Ontvankelijkheid - Voorwaarden***

Het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet over de vordering tot vervallenverklaring, is overeenkomstig artikel 26, § 6, eerste lid, WBN, slechts ontvankelijk voor zover de verweerder in de vordering zich voor het hof van beroep tevergeefs heeft beroepen op de toekenning, op de dag van zijn geboorte, van de Belgische nationaliteit wegens de nationaliteit van zijn vader of moeder of omdat hij in België is geboren uit een ouder die zelf in België is geboren; het cassatieberoep is daarenboven enkel ontvankelijk wanneer het wordt gemotiveerd door de onwettigheid of de onregelmatigheid van de verwerping van die naar behoren opgeworpen exceptie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

***- Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de
nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet -
Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende -
Ontvankelijkheid - Voorwaarden***

Het cassatieberoep tegen het arrest van het hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet over de vordering tot vervallenverklaring, is overeenkomstig artikel 26, § 6, eerste lid, WBN, slechts ontvankelijk voor zover de verweerder in de vordering zich voor het hof van beroep tevergeefs heeft beroepen op de toekenning, op de dag van zijn geboorte, van de Belgische nationaliteit wegens de nationaliteit van zijn vader of moeder of omdat hij in België is geboren uit een ouder die zelf in België is geboren; het cassatieberoep is daarenboven enkel ontvankelijk wanneer het wordt gemotiveerd door de onwettigheid of de onregelmatigheid van de verwerping van die naar behoren opgeworpen exceptie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 6 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

***- Vervallenverklaring van de nationaliteit - Draagwijdte - Bijkomende burgerlijke
sanctie***

De vervallenverklaring van de nationaliteit is een bijkomende burgerlijke sanctie die samen met de strafrechtelijke veroordeling wordt opgelegd en die wijst op ernstige tekortkomingen aan de Belgische burgerplichten(1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345. (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

***- Vervallenverklaring van de nationaliteit - Draagwijdte - Bijkomende burgerlijke
sanctie***

De vervallenverklaring van de nationaliteit is een bijkomende burgerlijke sanctie die samen met de strafrechtelijke veroordeling wordt opgelegd en die wijst op ernstige tekortkomingen aan de Belgische burgerplichten(1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345. (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

- Vervallenverklaring - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling - Vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Stuiting - Beëindiging - Schriftelijke kennisgeving van de verzekeraar aan de benadeelde - Burgerlijke zaken - Landverzekering - Eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaring van de vordering

De feitenrechter beoordeelt in feite of de kennisgeving van de verzekeraar aan die voorwaarde voldoet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 567.

- Art. 89, § 5 Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 november 2014

20 september 2021

C.20.0552.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.3](#)

AC nr. ...

- Tuchtzaken - "Non bis in idem" - Identieke of substantieel dezelfde feiten

Het behoort tot de onaantastbare beoordeling van de feitenrechter om te onderzoeken of de feiten waarvan hij moet kennisnemen en de feiten waarover eerder uitspraak is gedaan, een geheel vormen van concrete feitelijke omstandigheden welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn (1). (1) Cass. 4 juni 2019, AR P.18.0407.N, AC 2019, nr. 341.

- Art. 50 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 12 december 2007

- Art. 4.1 Protocol nr. 7 bij het Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden

- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Uitlegging van een akte - Onaantastbare uitlegging

De uitlegging die de rechter van een akte geeft, is onaantastbaar, mits ze niet onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673; Zie Cass. 25 maart 2021, AR C.20.0413.F, AC 2021, nr. 223.

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Oud Burgerlijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Nietigheid van de beschikking tot verwijzing

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling de nietigheid van de verwijzing heeft vastgesteld, moet ze, krachtens het haar door artikel 215 Wetboek van Strafvordering toegekende evocatierecht, zelf beslissen over het al dan niet bestaan van voldoende bezwaren (1). (1) Cass. 29 januari 2003, AR P.02.1368.F, AC 2003, nr. 64.

- Art. 135, § 2, en 215 Wetboek van Strafvordering

9 juni 2021

P.20.1217.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.5](#)

AC nr. ...

Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Beschikking tot verwijzing - Verzuim om het bestaan van voldoende bezwaren vast te stellen - Nietigheidsgrond van de beschikking

Wanneer de raadkamer de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen zonder vast te stellen dat er bezwaren zouden bestaan, vormt dergelijk verzuim een nietigheidsgrond van de beschikking tot verwijzing.

- Art. 135, § 2 Wetboek van Strafvordering

9 juni 2021

P.20.1217.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.5](#)

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Raadkamer - Vreemdelingen - Vrijheidsberoving - Beroep bij de raadkamer - Territoriale bevoegdheid - Criterium van de verblijfplaats van de vreemdeling

Wanneer de bevoegdheid van het onderzoeksgerecht wordt bepaald door de verblijfplaats van de vreemdeling overeenkomstig artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet, dient daaronder begrepen te worden de plaats waar hij effectief woont op het ogenblik waarop de administratieve maatregel wordt genomen en niet die waarvan de vreemdeling verklaart er daarna zijn verblijfplaats te willen vestigen; het feit dat de vasthouding van de vreemdeling wordt verlengd met toepassing van artikel 7, vijfde lid, Vreemdelingenwet, heeft daarop geen invloed (1). (1) Cass. 12 september 2012, AR P.12.1502.F, AC 2012, nr. 460.

- Art. 71, eerste lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

26 mei 2021

P.21.0663.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.8](#)

AC nr. ...

- Raadkamer - Regeling van de rechtspleging - Beschikking tot verwijzing - Verzuim om het bestaan van voldoende bezwaren vast te stellen - Nietigheidsgrond van de beschikking

Wanneer de raadkamer de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank heeft verwezen zonder vast te stellen dat er bezwaren zouden bestaan, vormt dergelijk verzuim een nietigheidsgrond van de beschikking tot verwijzing.

- Art. 135, § 2 Wetboek van Strafvordering

9 juni 2021

P.20.1217.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.5](#)

AC nr. ...

- Kamer van inbeschuldigingstelling - Regeling van de rechtspleging - Verwijzing - Hoger beroep van de inverdenkinggestelde - Nietigheid van de beschikking tot verwijzing

Wanneer de kamer van inbeschuldigingstelling de nietigheid van de verwijzing heeft vastgesteld, moet ze, krachtens het haar door artikel 215 Wetboek van Strafvordering toegekende evocatierecht, zelf beslissen over het al dan niet bestaan van voldoende bezwaren (1). (1) Cass. 29 januari 2003, AR P.02.1368.F, AC 2003, nr. 64.

- Art. 135, § 2, en 215 Wetboek van Strafvordering

9 juni 2021

P.20.1217.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.5](#)

AC nr. ...

OPENBAAR MINISTERIE

- Mededeelbare zaak - Minderjarige

Aangezien de zaak betrekking heeft op een minderjarige, schendt het arrest artikel 765/1, eerste lid, Gerechtelijke Wetboek, wanneer het uitspraak doet zonder die zaak aan het openbaar ministerie te hebben meegedeeld.

- Art. 765/1, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

22 oktober 2021

C.19.0440.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211022.1F.5](#)

AC nr. ...

OPENBARE ORDE

- Artikelen 1582, eerste lid, 1591 en 1650 Oud Burgerlijk Wetboek

De artikelen 1582, eerste lid, 1591 en 1650 Oud Burgerlijk Wetboek zijn noch van openbare orde, noch dwingende bepalingen.

- Artt. 1582, eerste lid, 1591 en 1650 Oud Burgerlijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

OVEREENKOMST

RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PARTIJEN

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - T.a.v. derden - Nettingovereenkomst - Overeengekomen schuldvergelijking - Samenloop - Wet Financiële Zekerheden - Voorwerp - Gevolg - Voorwaarden van de schuldvergelijking

De bepalingen van de Wet Financiële Zekerheden bepalen de voorwaarden waarin de overeenkomst tot schuldvergelijking aan derden kan worden tegengeworpen wanneer samenloop zich voordoet; ze hebben, behalve in geval van overdracht, noch als voorwerp noch tot gevolg dat er afgeweken wordt van de voorwaarden zelf van de schuldvergelijking, waaronder met name de voorwaarde dat de op dat ogenblik bestaande schulden wederkerig moeten zijn.

17 september 2021

C.20.0262.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.5](#)

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Goede trouw - Miskenning

De omstandigheid dat een partij een gevolg van de overeenkomst miskent en aldus de overeenkomst niet te goeder trouw uitvoert, laat de rechter niet toe te oordelen, in strijd met artikel 1134, eerste lid, Oud Burgerlijk Wetboek, dat de wederpartij als sanctie aanspraak kan maken op een voordeel uit de overeenkomst zonder vast te stellen dat aan de voorwaarden die de overeenkomst aan de toekenning van dat voordeel stelt, is voldaan.

- Art. 1134, eerste lid Oud Burgerlijk Wetboek

20 december 2021

S.18.0089.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.6](#)

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Rechtsvordering - Verweermiddel over de zaak zelf - Ontvankelijkheid - Belang - Voorwaarde - Hoedanigheid van overgedragen schuldenaar

Wie een verweermiddel over de zaak zelf aanvoert, moet van een persoonlijk en rechtstreeks belang doen blijken; het feit dat een verweerder de hoedanigheid van overgedragen schuldenaar heeft, volstaat niet om van een persoonlijk en rechtstreeks belang bij de nietigverklaring van de overdracht van schuldvordering te doen blijken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673; Cass. 13 december 2018, AR C.15.0405.F, AC 2018, nr. 709 met concl. van advocaat-generaal DE KOSTER op datum in Pas.

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Rechtsvordering - Verweerder - Exceptie van nietigheid van een overeenkomst - Ontvankelijkheid

Het belang is een ontvankelijkheidsvereiste voor zowel de rechtsvordering als voor een verweermiddel met betrekking tot de grond van de zaak; een verweerder doet slechts van het vereiste belang blijken om zich, als verweer, te beroepen op de nietigheid van de overeenkomst die een eiser tegen hem aanvoert, als hij een vordering tot nietigverklaring van die overeenkomst had kunnen instellen (1). (1) Cass. 4 januari 2019, AR C.18.0045.N, AC 2019, nr. 9, met concl. van advocaat-generaal VAN INGELGEM; Cass. 22 april 2010, AR C.09.0253.N, AC 2010, nr. 272; Cass. 23 oktober 2009, AR C.08.0010.F, AC 2009, nr. 611; Cass. 29 mei 2008, AR C.07.0321.

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Voor derden - Verplichting van de derde - Tegenstelbaarheid - Draagwijdte - Exceptie van nietigheid van een overeenkomst - Gevolg - Draagwijdte

Een derde dient het bestaan en de gevolgen te erkennen van een overeenkomst die een van de contracterende partijen tegen hem aanvoert en die tegenstelbaarheid is ondeelbaar; hieruit volgt dat, wanneer de derde de nietigheid van die overeenkomst aanvoert om de uitvoering ervan te verhinderen, de daaruit voortvloeiende niet-tegenstelbaarheid betrekking heeft op alle gevolgen van de overeenkomst (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673.

- Artt. 1165 en 1221 Oud Burgerlijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

UITLEGGING

Uitlegging - Overeenkomst tussen een onderneming en een consument - Twijfel over de betekenis van een beding - Voor de consument gunstigste interpretatie

Indien alle of bepaalde bedingen van een overeenkomst tussen een onderneming en een consument schriftelijk zijn, moeten deze op een duidelijke en begrijpelijke wijze zijn opgesteld en prevaleert, in geval van twijfel over de betekenis van een beding, de voor de consument gunstigste interpretatie.

- Art. VI.37 Wetboek 28 februari 2013 van economisch recht

8 oktober 2021

C.21.0070.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211008.1F.2](#)

AC nr. ...

VERBINDENDE KRACHT (NIET-UITVOERING)

Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Uitlegging - Beoordeling door de rechter

De rechter die aan een overeenkomst de gevolgen toekent die ze, in de uitlegging die hij ervan geeft, tussen de partijen wettig heeft, miskent de verbindende kracht van die overeenkomst niet (1). (1) Cass. 4 januari 2019, AR C.18.0045.N, AC 2019, nr. 9, met concl. van advocaat-generaal VAN INGELGEM; Cass. 22 april 2010, AR C.09.0253.N, AC 2010, nr. 272; Cass. 23 oktober 2009, AR C.08.0010.F, AC 2009, nr. 611; Cass. 29 mei 2008, AR C.07.0321.N, AC 2008, nr. 332.

- Art. 1134 Oud Burgerlijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

- Grondwettelijk Hof - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

- Grondwettelijk Hof - Burgerlijke rechtspleging tot vervallenverklaring van de nationaliteit - Hof van beroep dat in eerste en laatste aanleg uitspraak doet - Beslissing tot vervallenverklaring - Cassatieberoep van de rechtzoekende - Ontvankelijkheid - Voorwaarden - Grenzen - Verschil in behandeling

Aangezien het Hof vaststelt dat de wetgever, voor het cassatiegeding, de rechtzoekende wiens vervallenverklaring van zijn nationaliteit wordt uitgesproken als gevolg van een burgerlijke rechtspleging die voor het hof van beroep is ingeleid na een strafrechtelijke veroordeling, anders behandelt dan de rechtzoekende wiens nationaliteit vervallen wordt verklaard door een beslissing die tegelijkertijd over de strafvordering uitspraak doet, bestaat er grond om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de grondwettelijkheid van artikel 23, § 6, eerste lid, WBN (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 345.

- Art. 23, § 1 Wetboek van de Belgische nationaliteit

18 januari 2023

P.21.0228.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230118.2F.2](#)

AC nr. ...

- Europese Unie - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17 - Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding

Wanneer voor het Hof de vraag gesteld wordt of artikel 17, tweede lid, a), eerste streepje, van de richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten in die zin moet worden uitgelegd dat de uitwinningsvergoeding die aan de hoofdagent is verschuldigd naar verhouding van het door de subagent aangebrachte klantenbestand, geen "aanzienlijk voordeel" is dat aan de hoofdagent wordt toegekend, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 543.

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

26 januari 2023

C.20.0379.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230126.1F.5](#)

AC nr. ...

- Europese Unie - Richtlijn 86/653/EEG - Artikel 17 - Zelfstandige handelsagenten - Hoofdagent - Aanbreng van klanten door een subagent - Aanzienlijk voordeel - Uitwinningsvergoeding

Wanneer voor het Hof de vraag gesteld wordt of artikel 17, tweede lid, a), eerste streepje, van de richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten in die zin moet worden uitgelegd dat de uitwinningsvergoeding die aan de hoofdagent is verschuldigd naar verhouding van het door de subagent aangebrachte klantenbestand, geen "aanzienlijk voordeel" is dat aan de hoofdagent wordt toegekend, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 543.

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

- Art. 17, tweede lid, a), eerste streepje Richtlijn 86/653/EEG van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake zelfstandige handelsagenten

26 januari 2023

C.20.0379.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230126.1F.5](#)

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Burgerlijke rechtspleging - Feitelijk bestaan - Beoordeling - Inaanmerkingneming van een door een onderzoeksrechter bevolen deskundigenverslag - Andere procedure - Bij die procedure afwezige partij

Het in aanmerking nemen van een door een onderzoeksrechter bevolen deskundigenverslag waaraan een partij bij die procedure niet heeft deelgenomen, om het bestaan te onderzoeken van een feit dat wordt aangevoerd in een aan een burgerlijk rechtcollege voorgelegde procedure, houdt noch een schending van artikel 6 EVRM noch een miskennis van het recht van verdediging in.

- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 september 2021

C.20.0478.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210924.1F.4](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Europees aanhoudingsbevel op grond van een veroordeling bij verstek - Facultatieve weigeringsgrond - Uitsluiting van de facultatieve grond - Voorwaarden - Aan de advocaat overhandigde dagvaarding - Advocaat die de gezochte persoon vervolgens heeft vertegenwoordigd

Gelet op de omschrijving van artikel 4bis, § 1, a, i), van het kaderbesluit 2002/584 van de Raad van 13 juni 2002 dat op ondubbelzinnige wijze moet vaststaan dat de gezochte persoon "op de hoogte was van het voorgenomen proces", kan de omstandigheid dat een dagvaarding werd overhandigd aan een derde, zelfs aan zijn advocaat die hem vervolgens heeft vertegenwoordigd, als dusdanig niet aan die vereisten voldoen; een dergelijke modaliteit laat immers niet toe om ondubbelzinnig vast te stellen dat de betrokkene "daadwerkelijk" de informatie over het tijdstip en de plaats van het proces heeft ontvangen, evenmin als, in voorkomend geval, het precieze tijdstip van die ontvangst of de inhoud van de meegedeelde informatie over de gevolgen van de niet-verschijning.

- Art. 7, § 1, 1° Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 4bis, § 1, a Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de EU van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

26 mei 2021

P.21.0665.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.10](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Europees aanhoudingsbevel - Tenuitvoerlegging gevraagd aan België - Europees aanhoudingsbevel op grond van een veroordeling bij verstek - Facultatieve weigeringsgrond - Uitsluiting van de facultatieve grond

Artikel 4bis, § 1, a, van het gewijzigde kaderbesluit 2002/584 van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten bepaalt dat wanneer de gezochte persoon niet in persoon is verschenen op het proces dat tot de beslissing heeft geleid, de uitvoerende Staat vooralsnog moet voorbijgaan aan de facultatieve weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel indien de betrokkene, hetzij persoonlijk werd gedagvaard en daarbij op de hoogte werd gebracht van het tijdstip en de plaats van het proces, hetzij via andere middelen officieel en daadwerkelijk van die modaliteiten in kennis is gesteld, zodat op ondubbelzinnige wijze vaststond dat hij op de hoogte was van het voorgenomen proces, waarbij het in die gevallen ook is vereist dat die informatie tijdig is verstrekt en dat ze preciseert dat bij niet-verschijning een beslissing kan worden genomen; de naleving van de voorwaarden van de voormelde bepaling en van artikel 7, § 1, 1°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, dat die bepaling omzet, moet waarborgen dat de gezochte persoon de informatie betreffende het tijdstip en de plaats van zijn proces en de gevolgen van een eventuele niet-verschijning snel genoeg heeft ontvangen en stelt aldus de uitvoerende autoriteit in staat te onderzoeken of het recht van verdediging werd geëerbiedigd (1). (1) Cass. 20 januari 2021, AR P.21.0032.F, AC 2021, nr. 45.

- Art. 7, § 1, 1° Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

- Art. 4bis, § 1, a Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de EU van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

26 mei 2021

P.21.0665.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.10](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvueroeringsrechtbank - Verzoek tot toekenning van een strafvueroeringsmodaliteit - Behandeling ter zitting - Recht op bijstand van een advocaat

De beslissing om het verzoek van de veroordeelde tot heropening van het debat, gestoeld op het feit dat zijn advocaat niet was opgeroepen op de rechtszitting, dat hij steeds door hem was bijgestaan in de procedures die hem aanbelangden en dat uit de onmiddellijke contactopname na de rechtszitting kon worden afgeleid dat de veroordeelde zijn aanwezigheid op die rechtszitting had gewenst, niet in te willigen is niet naar recht verantwoord wanneer het vonnis niet vaststelt dat de veroordeelde, gelet op de door hem aangevoerde omstandigheden, heeft afgezien van de bijstand van een advocaat op de rechtszitting van de strafvueroeringsrechtbank (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 431.

- Art. 53, eerste lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvueroeringsmodaliteiten

9 juni 2021

P.21.0670.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.6](#)

AC nr. ...

TUCHTZAKEN

Tuchtzaken - Arts - Tuchtprocedure - Klacht - Geen poging tot verzoening

Het ontbreken van een poging tot verzoening heeft niet tot gevolg dat de rechtspleging en de veroordeling van de eiser die hieruit voortvloeit, door nietigheid zijn aangetast (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 568.

- Art. 20, § 1, derde lid KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Tuchtzaken - Artikel 14.7 - "Non bis in idem" - Verbod tweede vervolging wegens identieke of substantieel dezelfde feiten na eerste vervolging

Een tweede vervolging wegens identieke of substantieel dezelfde feiten die, na een eerste vervolging, al tot een onherroepelijke beslissing van veroordeling of vrijspraak hebben geleid, is verboden, voor zover die vervolgingen eenzelfde persoon betreffen; onder identieke of substantieel dezelfde feiten moet worden verstaan een geheel van concrete feitelijke omstandigheden welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn; de feiten als dusdanig moeten identiek of substantieel dezelfde zijn, niet de misdrijven of de kwalificatie van de feiten (1). (1) Cass. 4 juni 2019, AR P.18.0407.N, AC 2019, nr. 341.

- Art. 50 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 12 december 2007
- Art. 4.1 Protocol nr. 7 bij het Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden
- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Burgerlijke rechtspleging - Feitelijk bestaan - Beoordeling - Inaanmerkingneming van een door een onderzoeksrechter bevolen deskundigenverslag - Andere procedure - Bij die procedure afwezige partij

Het in aanmerking nemen van een door een onderzoeksrechter bevolen deskundigenverslag waaraan een partij bij die procedure niet heeft deelgenomen, om het bestaan te onderzoeken van een feit dat wordt aangevoerd in een aan een burgerlijk rechtscollege voorgelegde procedure, houdt noch een schending van artikel 6 EVRM noch een miskenning van het recht van verdediging in.

- Art. 6 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

24 september 2021

C.20.0478.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210924.1F.4](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven - Vreemdeling - Afwezigheid van méér dan een jaar - Verval van het recht op terugkeer - Terugdrijving en vasthouding in een welbepaalde plaats aan de grens - Verenigbaarheid met artikel 8 EVRM - Verzet tegen de verwijdering - Nieuwe vasthoudingstitel - Motiveringsplicht

De door artikel 8 EVRM gewaarborgde rechten zijn geen absolute rechten (1); die bepaling verbiedt de Staten niet de vreemdeling terug te drijven die niet voldoet aan een van de voorwaarden die op zijn recht van terugkeer zijn gesteld na een afwezigheid van méér dan een jaar, zoals het feit dat hij het grondgebied heeft verlaten zonder te vermelden dat hij er zijn hoofdbelangen behield en zijn verblijfstitel heeft laten verstrijken; de vaststelling volgens welke de wettelijke en reglementaire voorwaarden voor het verkrijgen van het recht van terugkeer niet zijn vervuld, vormt dus een regelmatige motivering voor de beslissing tot teruggrijving en bijgevolg ook voor de daaraan gekoppelde maatregel van vrijheidsberoving, die genomen is op grond van de vaststelling dat de verweerder zich tegen zijn verwijdering verzet (2). (1) Zo kent het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de Staten het recht toe "de contrôler l'entrée et le séjour des étrangers sur leur territoire. La Convention ne garantit pas le droit pour un étranger d'entrer ou de résider dans un pays particulier" (Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Guide sur l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme - Droit au respect de la vie privée et familiale, du domicile et de la correspondance, bijgewerkt op 31 augustus 2020, nr. 272). (2) Weliswaar blijkt, zoals het arrest eraan herinnert, "uit de samenhang van de artikelen 62, § 2, en 74/5, § 1, 1°, Vreemdelingenwet – dat betrekking heeft op "de vreemdeling die, met toepassing van de bepalingen van deze wet, door de met grenscontrole belaste overheden kan worden teruggedreven" – dat de vasthouding van een vreemdeling in een welbepaalde plaats niet enkel onderworpen is aan de in voormeld artikel 74, § 1, 1°, bepaalde voorwaarden, maar ook het voorwerp moet hebben uitgemaakt van een geïndividualiseerd onderzoek van de toestand van die persoon, waarvan vervolgens in de motivering van de akte melding wordt gemaakt; de beslissing tot vasthouding mag zich niet beperken tot de vaststelling dat de vreemdeling in kennis werd gesteld van een beslissing tot teruggrijving aan de grens" (Cass. 29 april 2020, AR P.20.0378.F, AC 2020, nr. 256, met andersluidende concl. OM op datum in Pas.). En wat de draagwijdte van die geïndividualiseerde motiveringsplicht betreft, heeft het Hof verduidelijkt dat een dergelijke beslissing tot vasthouding "de feiten moet vermelden die, in [het] geval [van de vastgehouden vreemdeling], de teruggrijving kunnen verantwoorden" (Cass. 5 mei 2021, AR P.21.0458.F, AC 2021, nr. 328, met andersluidende concl. OM op datum in Pas.), wat, na lezing van het bestreden arrest, wel degelijk uit de betwiste titel blijkt. Het bestreden arrest oordeelt dat de betwiste titel niet naar recht is verantwoord, omdat hieruit niet blijkt "dat de administratie de persoonlijke toestand [van de eiser] in aanmerking heeft genomen en een proportionaliteitsonderzoek heeft verricht tussen [enerzijds] de gevolgen van [zijn] vasthouding met het oog op zijn teruggrijving, wat een inmenging in [zijn] recht op gezinsleven inhoudt, [en anderzijds] het doel dat de administratie" met die vasthouding beoogt. Het miskent aldus de draagwijdte van de motiveringsplicht die op de administratie rust (zie, in die zin, Cass. 11 april 2018, AR P.18.0326.F, AC 2018, nr. 227, met concl. OM op datum in Pas.). De eiser heeft er bovendien op gewezen dat de verweerder de op 15 juli 2021 genomen administratieve beslissingen tot weigering van toegang tot het grondgebied en tot teruggrijving niet heeft betwist en dat het bestreden arrest de wettigheid van die beslissingen niet in vraag stelt. Hij verwijst wat dat betreft naar een arrest van de Raad van State, dat het volgende vermeldt: "indien [de vreemdeling] niet voldeed aan een van de voorwaarden om het in artikel 19 [Vreemdelingenwet] bepaalde recht op terugkeer te kunnen genieten, zoals het feit dat hij het grondgebied heeft verlaten en zijn verblijfstitel heeft laten verstrijken (...), kon [de Belgische Staat] hem het gevraagde "retour"-visum weigeren, zonder de in het geding zijnde belangen te moeten afwegen [tegen artikel 8 EVRM], [een afweging] die reeds door de wetgever en door de

Koning werd gemaakt" (AR RvS 14 maart 2019, nr. 243.936). (M.N.B.)

- Artt. 62, § 2 en 74/5 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- Art. 8 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2021

P.21.1191.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.9](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 10 - Vrijheid van meningsuiting - Grenzen - Wanbedrijf van laster

De bestraffing van het wanbedrijf van laster overeenkomstig de artikelen 443 en 444 Strafwetboek houdt geen inperking van het recht op vrijheid van meningsuiting in die onverenigbaar is met artikel 10 EVRM (1). (1) Cass. 2 mai 2001, RG P.01.0175.F, AC 2001, nr. 249.

- Artt. 443 en 444 Strafwetboek
- Art. 10 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2021

P.21.0523.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.3](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Eerste aanvullend protocol - Recht op het ongestoord genot van de eigendom - Inmenging van de overheid - Fiscale heffing - Voorwaarde - Wettigheid - Begrip - Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Korea - Voorzienbaarheid

Artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM vereist dat de inmenging van de overheid, wegens de fiscale heffing, in het recht op het ongestoord genot van eigendom wettig moet zijn, wat betekent dat ze berust op rechtsnormen die, wat de toepassing ervan betreft, voldoende toegankelijk, duidelijk en voorzienbaar zijn; er mag, op basis van een algemeen aanvaarde uitlegging die zo niet blijkt te zijn, niet worden beslist dat de interne rechtsnormen die hebben geleid tot de weigering om een belastingkrediet van 20 pct. toe te kennen voor de in Korea van bronbelasting vrijgestelde interest van Koreaanse oorsprong, niet "voldoende toegankelijk, nauwkeurig en voorzienbaar" zijn "in hun toepassing in de zin van het EVRM" (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 351.

- Artt. 11, §§ 1 en 2, en 22, § 1, (b) Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Korea tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Brussel op 29 augustus 1977

17 mei 2021

F.17.0030.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.6](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Tuchtzaken - Zevende Aanvullend Protocol EVRM - Artikel 4.1 - "Non bis in idem" - Verbod tweede vervolging wegens identieke of substantieel dezelfde feiten na eerste vervolging

Een tweede vervolging wegens identieke of substantieel dezelfde feiten die, na een eerste vervolging, al tot een onherroepelijke beslissing van veroordeling of vrijspraak hebben geleid, is verboden, voor zover die vervolgingen eenzelfde persoon betreffen; onder identieke of substantieel dezelfde feiten moet worden verstaan een geheel van concrete feitelijke omstandigheden welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn; de feiten als dusdanig moeten identiek of substantieel dezelfde zijn, niet de misdrijven of de kwalificatie van de feiten (1). (1) Cass. 4 juni 2019, AR P.18.0407.N, AC 2019, nr. 341.

- Art. 50 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 12 december 2007

- Art. 4.1 Protocol nr. 7 bij het Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden
- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

20 september 2021

D.21.0005.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Schending van een bepaling van het Verdrag of van de Protocolen daarbij - Toekenning van een billijke genoegdoening - Bijkomende vergoeding op grond van het interne recht

De omstandigheid dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een arrest heeft gewezen waarin het een schending van het Verdrag of van de protocollen daarbij vaststelt en aan de benadeelde de bij artikel 41 EVRM bepaalde billijke genoegdoening toekent, belet niet dat de nationale overheden van de verdragsluitende Staat aan die partij een bijkomende vergoeding toekennen die niet gegrond is op de artikelen 41 en 46 EVRM, maar op internrechtelijke bepalingen die, zoals de artikelen 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek, de volledige vergoeding van de schade die aan een ander is toegebracht door de fout van de Staat opleggen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek
- Artt. 41 en 46.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

1 oktober 2021

C.20.0414.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.4](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Schending van een bepaling van het Verdrag of van de Protocolen daarbij

Uit de artikelen 32.1, 41 en 46.1 EVRM volgt, enerzijds, dat een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat een schending van het Verdrag of van de Protocolen daarbij vaststelt, de lidstaat die hiervoor terechtstaat, verplicht om een einde te maken aan de schending en om de gevolgen ervan te herstellen op een zodanige wijze dat zoveel mogelijk wordt teruggekeerd naar de toestand van voor de schending, en, anderzijds, dat het Hof, indien het nationale recht geen of slechts gedeeltelijk rechtsherstel toelaat, indien nodig, aan de benadeelde de passend geachte genoegdoening toekent (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 32, eerste lid, 41 en 46.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

1 oktober 2021

C.20.0414.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.4](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Schending van een bepaling van het Verdrag of van de Protocolen daarbij - Verplichting voor een verdragsluitende Staat om zich te houden aan een arrest - Rol van het nationale recht

De verplichting voor een verdragsluitende Staat om zich te houden aan een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat een schending van het Verdrag of van de protocollen daarbij vaststelt, moet worden onderscheiden van de verplichtingen die krachtens het nationale recht op die Staat kunnen rusten (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 32, eerste lid, 41 en 46.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

1 oktober 2021

C.20.0414.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.4](#)

AC nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE

GEZAG VAN GEWIJSDE

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Persoonlijk toepassingsgebied - Derden - Geen derdenverzet - Tegenstelbaarheid van het vonnis - Draagwijdte - Bevoegdheid van derden

Hoewel in burgerlijke zaken het gezag van gewijsde relatief is en enkel tussen de partijen geldt, kan de bewijswaarde van de beslissing worden aangevoerd als een weerlegbaar vermoeden tegen derden die geen derdenverzet hebben aangetekend; derden kunnen zich eveneens beroepen op de bewijswaarde van een vonnis ten aanzien van de partijen bij die beslissing

- Art. 23 Gerechtelijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Burgerlijke zaken - Beoordeling van het gezag van gewijsde - Toepasselijke wet

Het gezag van gewijsde van een beslissing moet worden beoordeeld in het licht van de wet die van kracht was op het ogenblik waarop ze werd uitgesproken.

- Artt. 3 en 24 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1 Oud Burgerlijk Wetboek

5 november 2021

C.20.0139.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.7](#)

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Tuchtzaken - "Non bis in idem" - Verbod tweede vervolging wegens identieke of substantieel dezelfde feiten na eerste vervolging

Een tweede vervolging wegens identieke of substantieel dezelfde feiten die, na een eerste vervolging, al tot een onherroepelijke beslissing van veroordeling of vrijspraak hebben geleid, is verboden, voor zover die vervolgingen eenzelfde persoon betreffen; onder identieke of substantieel dezelfde feiten moet worden verstaan een geheel van concrete feitelijke omstandigheden welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn; de feiten als dusdanig moeten identiek of substantieel dezelfde zijn, niet de misdrijven of de kwalificatie van de feiten (1). (1) Cass. 4 juni 2019, AR P.18.0407.N, AC 2019, nr. 341.

- Art. 50 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 12 december 2007
- Art. 4.1 Protocol nr. 7 bij het Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden
- Art. 14.7 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

20 september 2021 D.21.0005.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.6](#) AC nr. ...

- Tuchtzaken - Wraking - Opeenvolging van vorderingen tot wraking - Verlamming van de rechtsgang

Wanneer een opeenvolging van herhaaldelijke wrakingen zonder echte nuttige bewijsvoering getuigt van eenzelfde wil om het verloop van de tuchtprocedure te vertragen of zelfs stelselmatig te verhinderen, heeft de nieuwe vordering tot wraking, ingediend terwijl het Hof al twee vorderingen van dezelfde strekking heeft verworpen, een louter dilatoir karakter en vormt het geen verzoek tot wraking maar een akte die daarvan slechts de schijn heeft met het doel om de rechtsgang te verlammen, zodat een dergelijk verzoekschrift een misbruik van de rechtspleging inhoudt dat niet noopt tot het verrichten van de door de artikelen 836 tot 838 Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven vormvereisten (1). (1) Zie Cass. 4 september 2019, AR P.19.0935.F, AC 2019, nr. 434.

- Art. 828 Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021 D.21.0007.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#) AC nr. ...

- Verbod op rechtsmisbruik

Rechtsmisbruik bestaat in het uitoefenen van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en zorgvuldig persoon (1); dat is inzonderheid het geval wanneer het veroorzaakte nadeel buiten verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht nastreeft of heeft verkregen; bij de beoordeling van alle belangen in het geding, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (2). (1) Cass. 4 maart 2021, AR C.20.0404.F, AC 2021, nr. 158. (2) Cass. 27 april 2020, AR C.19.0435.N, AC 2020, nr. 247.

- Art. 1134, derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

22 oktober 2021 C.20.0265.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211022.1F.6](#) AC nr. ...

- Rechtsmisbruik - Beoordeling van de evenredigheid - Geschil tussen privépersonen

Wanneer een privépersoon zich tegenover een andere privépersoon beroept op een recht, kan de rechter de evenredigheid van de uitoefening van dat recht niet beoordelen in het licht van een collectief belang dat verschilt van hun respectieve belangen (1). (1) Zie Cass. 16 november 1961, Bull. et Pas. 1962, I, p. 332.

- Art. 1134, derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

22 oktober 2021

C.20.0265.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211022.1F.6](#)

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Taak van de rechter - Beschikkingsbeginsel - Omvang

De rechter dient het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop toepasselijke rechtsregel; hieruit volgt evenwel niet dat hij de redenen van de partijen moet aanvullen door de middelen van openbare orde aan te voeren die zij, bij gebrek aan belang, niet zelf hadden kunnen aanvoeren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673; Zie Cass. 3 april 2017, AR S.15.0009.N, AC 2017, nr. 237.

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

- Verbod van rechtsmisbruik - Sanctie

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel dat rechtsmisbruik verbiedt dat voor overeenkomsten is neergelegd in artikel 1134, derde lid, Oud Burgerlijk Wetboek, kan de rechter die vaststelt dat een partij die een recht dat de overeenkomst haar toekent heeft uitgeoefend op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon, het recht tot zijn normale uitoefening herleiden of het herstel opleggen van de schade die door het misbruik is teweeggebracht (1). (1) Cass. 19 oktober 2018, AR C.15.0086.N, AC 2018, nr. 570.

- Art. 1134, derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

20 december 2021

S.18.0089.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.6](#)

AC nr. ...

RECHTSBIJSTAND

- Dilatoire aanvraag

Een aanvraag tot rechtsbijstand die louter als een verdragingsmanoeuvre wordt ingediend en bovendien niet in verhouding staat tot de omvang van het geschil, is niet gegrond.

20 december 2021

G.21.0238.F

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.PROD.1

AC nr. ...

RECHTSMISBRUIK

- Tuchtzaken - Wraking - Opeenvolging van vorderingen tot wraking - Verlamming van de rechtsgang

Wanneer een opeenvolging van herhaaldelijke wrakingen zonder echte nuttige bewijsvoering getuigt van eenzelfde wil om het verloop van de tuchtprocedure te vertragen of zelfs stelselmatig te verhinderen, heeft de nieuwe vordering tot wraking, ingediend terwijl het Hof al twee vorderingen van dezelfde strekking heeft verworpen, een louter dilatoir karakter en vormt het geen verzoek tot wraking maar een akte die daarvan slechts de schijn heeft met het doel om de rechtsgang te verlammen, zodat een dergelijk verzoekschrift een misbruik van de rechtspleging inhoudt dat niet noopt tot het verrichten van de door de artikelen 836 tot 838 Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven vormvereisten (1). (1) Zie Cass. 4 september 2019, AR P.19.0935.F, AC 2019, nr. 434.

- Art. 828 Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

- Beoordeling van de evenredigheid - Geschil tussen privépersonen

Wanneer een privépersoon zich tegenover een andere privépersoon beroept op een recht, kan de rechter de evenredigheid van de uitoefening van dat recht niet beoordelen in het licht van een collectief belang dat verschilt van hun respectieve belangen (1). (1) Zie Cass. 16 november 1961, Bull. et Pas. 1962, I, p. 332.

- Art. 1134, derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

22 oktober 2021

C.20.0265.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211022.1F.6](#)

AC nr. ...

- Verbintenissen - Nettingovereenkomst - Overeengekomen schuldvergelijking - Samenloop - Wet Financiële Zekerheden - Voorwerp - Gevolg - Voorwaarden van de schuldvergelijking

Rechtsmisbruik bestaat in het uitoefenen van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en zorgvuldig persoon (1); dat is inzonderheid het geval wanneer het veroorzaakte nadeel buiten verhouding staat tot het voordeel dat de houder van dat recht nastreeft of heeft verkregen; bij de beoordeling van alle belangen in het geding, moet de rechter rekening houden met alle omstandigheden van de zaak (2). (1) Cass. 4 maart 2021, AR C.20.0404.F, AC 2021, nr. 158. (2) Cass. 27 april 2020, AR C.19.0435.N, AC 2020, nr. 247.

- Art. 1134, derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

22 oktober 2021

C.20.0265.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211022.1F.6](#)

AC nr. ...

- Sanctie

Krachtens het algemeen rechtsbeginsel dat rechtsmisbruik verbiedt dat voor overeenkomsten is neergelegd in artikel 1134, derde lid, Oud Burgerlijk Wetboek, kan de rechter die vaststelt dat een partij die een recht dat de overeenkomst haar toekent heeft uitgeoefend op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon, het recht tot zijn normale uitoefening herleiden of het herstel opleggen van de schade die door het misbruik is teweeggebracht (1). (1) Cass. 19 oktober 2018, AR C.15.0086.N, AC 2018, nr. 570.

- Art. 1134, derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

20 december 2021

S.18.0089.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.6](#)

AC nr. ...

RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

- Rechtspleging in hoger beroep - Geldelijk waardeerbare vorderingen - Rechtsplegingsvergoeding - Wijze van berekening

De rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep moet, in geval geldelijk waardeerbare vorderingen voorliggen, worden bepaald gelet op de waarde of de geldelijke inzet van het hoger beroep, zoals die blijkt uit de beroepsakte dan wel de laatste appelconclusie (1).
(1) Zie concl. OM.

- Art. 2 KB 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid

- Art. 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

3 februari 2022

C.20.0368.N

ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.6

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

OP CONCLUSIE

***Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) -
Motiveringsplicht - Vormvereiste - Ontvankelijkheid***

De verplichting tot motivering van de vonnissen en arresten is een vormvereiste (1). (1)
Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN

- Handgift als voorschot op erfdeel - Latere verklaring van gift bij vooruitmaking of buiten erfdeel - Vorm

Wanneer een handgift is gebeurd als voorschot op erfdeel, kan de latere verklaring dat de gift bij vooruitmaking of buiten erfdeel wordt gemaakt vormvrij gebeuren; dit is dat zij mag maar niet noodzakelijk moet gebeuren in de vorm van een beschikking onder de levenden, zijnde bij notariële akte, of een beschikking bij testament (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 919 en 931 Oud Burgerlijk Wetboek

3 februari 2022

C.20.0403.N

[ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.7](#)

AC nr. ...

SCHULDVERGELIJKING

- Nettingovereenkomst - Overeengekomen schuldvergelijking - Samenloop - Wet Financiële Zekerheden - Voorwerp - Gevolg - Voorwaarden van de schuldvergelijking

De bepalingen van de Wet Financiële Zekerheden bepalen de voorwaarden waarin de overeenkomst tot schuldvergelijking aan derden kan worden tegengeworpen wanneer samenloop zich voordoet; ze hebben, behalve in geval van overdracht, noch als voorwerp noch tot gevolg dat er afgeweken wordt van de voorwaarden zelf van de schuldvergelijking, waaronder met name de voorwaarde dat de op dat ogenblik bestaande schulden wederkerig moeten zijn.

17 september 2021

C.20.0262.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.5](#)

AC nr. ...

STEDENBOUW

HERSTEL VAN PLAATS IN DE VORIGE STAAT. BETALING VAN EEN MEERWAARDE

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Stedenbouwkundige overtreding - Regularisatievergunning - Onwettige stedenbouwkundige vergunning - Geen hoger beroep van de gemachtigde ambtenaar - Gevolg - Artikel 159 Grondwet - Wettigheidstoezicht

Uit de omstandigheid dat de gemachtigde ambtenaar heeft nagelaten de administratieve beroepen waarover hij beschikte in te stellen om de onwettigheid van een door het college van burgemeester en schepenen afgeleverde stedenbouwkundige vergunning te doen vaststellen, kan niet worden afgeleid dat de voormelde ambtenaar niet meer bevoegd zou zijn om de onwettigheid van die vergunning voor de strafrechter aan te voeren en evenmin, derhalve, dat laatstgenoemde zich zou kunnen onttrekken aan het wettigheidstoezicht dat hij krachtens artikel 159 Grondwet dient te verrichten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 344.

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

12 mei 2021

P.21.0137.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210512.2F.8](#)

AC nr. ...

STRAF

SAMENLOOP

Samenloop - Eendaadse - Hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de vrijspraak van de beklaagde voor één telastlegging - Geen hoger beroep tegen de schuldigverklaring wegens andere feiten - Misdrijven die onderling verbonden zijn door eenzelfde opzet - Aanhangigmaking van de zaak bij de appelrechter

Wanneer door het openbaar ministerie hoger beroep wordt ingesteld tegen het vonnis dat de beklaagde vrijspreekt van een misdrijf, waarbij de schuldigverklaring wegens andere feiten in kracht van gewijsde is getreden, maakt dit beperkt hoger beroep, in geval van hervorming van de vrijspraak, ook de straf of de maatregelen die moeten worden uitgesproken wegens het thans bewezen verklaarde misdrijf, en die welke door eenzelfde opzet onderling verbonden zijn met dat misdrijf, aanhangig voor de appelrechters.

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek
- Artt. 202 en 204 Wetboek van Strafvordering

20 oktober 2021

P.21.0195.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211020.2F.12](#)

AC nr. ...

ZWAARSTE STRAF

Zwaarste straf - Verstekvonnis zonder hoger beroep van het openbaar ministerie - Vonnis op verzet - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Relatieve werking van het verzet - Vervanging van de hoofdgevangenisstraf door een werkstraf - Staat van wettelijke herhaling voor het eerst vastgesteld in hoger beroep - Wettigheid

Indien de verstekbeslissing als hoofdstraf een gevangenisstraf inhoudt en de appelrechters op het hoger beroep tegen de op verzet gewezen beslissing die straf vervangen door een werkstraf, verzwaart de door die rechters vastgestelde staat van herhaling van de beklaagde zijn toestand niet.

26 mei 2021

P.20.0771.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.5](#)

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

- Internationale rechtshulp - Vrijheidsberovende straf of maatregel uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie - Tenuitvoerlegging in België - Verzoek van de veroordeelde tot aanpassing van de straf of maatregel - Beslissing van de procureur des Konings te Brussel - Betwisting door de veroordeelde voor de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel - Cassatieberoep

De door artikel 423 Wetboek van Strafvordering bepaalde gemeenrechtelijke termijn van cassatieberoep is van toepassing op het cassatieberoep tegen een beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel over de betwisting door de veroordeelde van de door de procureur des Konings te Brussel genomen beslissing om een straf of maatregel met toepassing van artikel 18, § 4, Wet Erkenning Vrijheidsbenemende Straffen aan te passen (1). (1) Dat artikel bepaalt: "indien de gevonniste persoon meent dat de door de procureur des Konings besliste aanpassing de in de beslissingsstaat uitgesproken straf of maatregel verzwakt naar aard of duur, kan hij deze beslissing voor de strafuitvoeringsrechtbank te Brussel betwisten". Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat "het gemene recht van de strafrechtspleging van toepassing is op de rechtsmiddelen die openstaan tegen de beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank" die op grond van die bepaling is genomen (Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, 53K1796/001, p. 22). Het Hof oordeelt aldus dat de eiser, in geval van cassatieberoep tegen een dergelijke beslissing, geen memorie mag neerleggen na het verstrijken van de door artikel 429, eerste lid, Wetboek van Strafvordering bepaalde gemeenrechtelijke termijn (Cass. 6 november 2019, AR P.19.1013.F, AC 2019, nr. 575, met concl. "in hoofzaak" van advocaat-generaal VANDERMEERSCH op datum in Pas.). (M.N.B.)

- Art. 18 Wet 15 mei 2012 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op de vrijheidsbenemende straffen of maatregelen uitgesproken in een lidstaat van de Europese Unie

- Art. 423 Wetboek van Strafvordering

17 maart 2021

P.21.0272.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210317.2F.8](#)

AC nr. ...

- Strafwetboek - Verzoek tot toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit - Behandeling ter zitting - Recht op bijstand van advocaat

De beslissing om het verzoek van de veroordeelde tot heropening van het debat, gestoeld op het feit dat zijn advocaat niet was opgeroepen op de rechtszitting, dat hij steeds door hem was bijgestaan in de procedures die hem aanbelangden en dat uit de onmiddellijke contactopname na de rechtszitting kon worden afgeleid dat de veroordeelde zijn aanwezigheid op die rechtszitting had gewenst, niet in te willigen is niet naar recht verantwoord wanneer het vonnis niet vaststelt dat de veroordeelde, gelet op de door hem aangevoerde omstandigheden, heeft afgezien van de bijstand van een advocaat op de rechtszitting van de strafuitvoeringsrechtbank (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 431.

- Art. 53, eerste lid Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

9 juni 2021

P.21.0670.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.6](#)

AC nr. ...

- Uitvoering van de vrijheidsstraffen - Onwerkzame hechtenis in een andere zaak - Schadeloosstelling - Herstel door toerekening van de dagen van de onwerkzame

voorlopige hechtenis op de lopende vrijheidsstraffen

Artikel 28, § 1, Wet Onwerkzame Voorhechtenis bepaalt dat elke persoon die in voorlopige hechtenis werd genomen gedurende meer dan acht dagen, zonder dat deze hechtenis of de handhaving ervan te wijten is aan zijn persoonlijke gedraging, aanspraak kan maken op een vergoeding indien hij bij een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing buiten de zaak is gesteld; volgens artikel 28, § 2, tweede lid, van de wet geschiedt het herstel, ingeval de persoon nog lopende vrijheidsstraffen heeft, niet door het betalen van een vergoeding maar door de dagen van de voorlopige hechtenis die in aanmerking komen eerst op de nog lopende vrijheidsstraffen toe te rekenen.

- Art. 28, § 1er et § 2, lid. 2 Wet 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis

9 juni 2021

P.21.0666.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.7](#)

AC nr. ...

- Strafvueroeringsrechtbank - Uitvoering van de vrijheidsstraffen - Onwerkzame hechtenis in een andere zaak - Schadeloosstelling - Herstel door toerekening van de dagen van de onwerkzame voorlopige hechtenis op de lopende vrijheidsstraffen - Overheden bevoegd om die toerekening te bevelen

Het aan de strafuitvoeringsrechtbank opgedragen toezicht is beperkt tot de strafuitvoeringsvoorwaarden en -modaliteiten en strekt zich niet uit tot de bevoegdheid die de Wet Onwerkzame Hechtenis, aangevuld door de wet van 25 december 2016, aan de minister van Justitie en, in geval van beroep, aan de door die wet opgerichte commissie toekent.

- Art. 28, §§ 3 en 4 Wet 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis

- Art. 28, §§ 3 en 4 Wet 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis

9 juni 2021

P.21.0666.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.7](#)

AC nr. ...

- Uitvoering van de vrijheidsstraffen - Onwerkzame hechtenis in een andere zaak - Schadeloosstelling - Herstel door toerekening van de dagen van de onwerkzame voorlopige hechtenis op de lopende vrijheidsstraffen - Overheden bevoegd om die toerekening te bevelen

De minister van Justitie beslist over de vergoeding voor onwerkzame hechtenis of de toerekening van de dagen van de onwerkzame voorlopige hechtenis op de nog lopende vrijheidsstraffen met, in geval van weigering, de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de door de Wet Onwerkzame Hechtenis opgerichte commissie.

- Art. 28, § 3 en 4 Wet 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis

9 juni 2021

P.21.0666.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.7](#)

AC nr. ...

- Gunstig advies - Weigering van toekenning - Bijzondere redenen - Geen vermelding - Gebrek aan motivering - Strafvueroeringsrechtbank - Strafvueroeringsmodaliteit - Gevangenisdirecteur

De beslissing van de strafuitvoeringsrechtbank tot weigering van de toekenning van de strafuitvoeringsmodaliteit die niet de bijzondere redenen kenbaar maakt die de rechters ertoe hebben gebracht van het gunstige advies van de gevangenisdirecteur af te wijken, is niet regelmatig met redenen omkleed.

- Art. 56, § 2 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een

vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten
- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

28 juli 2021

P.21.0890.F

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210728.VAC.2

AC nr. ...

UITLEVERING

- Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door een Belgische gerechtelijke autoriteit - Veroordeling bij verstek die betrekking heeft op feiten die vóór de overlevering zijn gepleegd en op andere feiten dan die welke tot de veroordeling hebben geleid - Betekening van de veroordeling aan de overgeleverde persoon ter kennis gebracht - Uitwerking - Specialiteitsbeginsel - Toepasselijkheid

Het enkele feit dat de op grond van een Europees aanhoudingsbevel overgeleverde persoon in kennis wordt gesteld van de betekening van een bij verstek gewezen veroordeling tot een vrijheidsstraf wegens andere, vóór zijn overlevering gepleegde feiten dan die waarop de overlevering betrekking heeft, is op zich geen "maatregel die de individuele vrijheid van" die persoon "beperkt" in de zin van artikel 37, § 2, eerste lid, 3°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, en van artikel 27, lid 3, c, van het kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest C/388/08 van 1 december 2008 (1). (1) Aangezien het eerste middel het OM gegrond leek, concludeerde het tot cassatie met verwijzing van het arrest, behalve in zoverre voornoemd arrest de hogere beroepen ontvankelijk verklaart. "Krachtens de eerste paragraaf van artikel 37, Wet Europees Aanhoudingsbevel, en onder voorbehoud van de in de tweede paragraaf bepaalde uitzonderingen, "kan een persoon overgeleverd op grond van een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door een Belgische gerechtelijke autoriteit niet worden vervolgd, veroordeeld of van zijn vrijheid worden beroofd wegens een ander, vóór zijn overlevering gepleegd strafbaar feit dan dat waarop [deze] betrekking heeft". De aldus overgeleverde persoon wordt geacht voor deze feiten afwezig te zijn. Het specialiteitsbeginsel verhindert bijgevolg de tenuitvoerlegging van de op 10 juni 2005 bij verstek uitgesproken veroordeling. Het openbaar ministerie kan het vonnis dus niet doen betekenen" (Cass. 4 oktober 2006, AR P.06.1050.F, Rev. dr. pén. crim. 2007, p. 246, aangevoerd door de eiser en aangehaald door M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, La Charte, Brugge, 9de uitg., 2021, dl. II, p. 2150 en 2151, noten 53 en 55). Het OM heeft hieruit afgeleid dat het bestreden arrest het in voormeld artikel 37 vastgelegde specialiteitsbeginsel miskent dat, volgens het OM, het parket niet enkel verbiedt een bij verstek gewezen vonnis aan de op een andere grond overgeleverde persoon te doen betekenen om de buitengewone verzettermijn te doen ingaan, maar hem bovendien verbiedt die persoon, met dezelfde bedoeling, in kennis te stellen van de eerdere betekening "aan parket" van een dergelijk vonnis. Arrest nr. C-388/08 van het Europees Hof van de Europese Unie van 1 december 2008 is volgens het OM in dit geval niet van toepassing, aangezien het betrekking heeft op de inleiding van de vervolging (zie Cass. 7 januari 2020, AR P.19.0806.N, AC 2020, nr. 15; Cass. 16 september 2015, AR P.15.0869.F, AC 2015, nr. 522; Cass. 21 april 2009, AR P.08.1789.N, AC 2009, nr. 262; Cass. 24 maart 2009, AR P.08.1881.N, AC 2009, nr. 214), en niet, zoals hier, op de tenuitvoerlegging van een reeds gewezen vonnis. (M.N.B.)

- Art. 27, 3, c Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de EU van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

- Art. 37 Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

VERENIGING VAN MISDADIGERS

- Deelneming aan een vereniging van misdadigers

De deelneming aan een vereniging van misdadigers veronderstelt geen lidmaatschap van de verboden groepering gedurende een bepaalde periode; de wet vereist als constitutief bestanddeel van het misdrijf evenmin dat de dader door de vereniging zou zijn aangetrokken of dat hijzelf andere leden zou hebben aangetrokken.

- Art. 322 Strafwetboek

22 maart 2023

P.20.1218.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230322.2F.9](#)

AC nr. ...

- Organisatie - Begrip - Voorwerp van het misdrijf

De in artikel 322 Strafwetboek bedoelde organisatie moet een opzettelijk karakter hebben en sluit elke toevallige of gelegenheidssamenshoring uit; ze moet de verschillende leden onderling aan mekaar binden met ondubbelzinnige banden waardoor hun samenhangigheid wordt verheven tot een korps dat in staat is om op het geschikte moment te handelen; het voorwerp van dat misdrijf bestaat in de vereniging van misdadigers en niet in de wanbedrijven, die daarvan losstaan (1). (1) Cass. 26 maart 2014, AR P.13.1907.F, AC 2014, nr. 244.

- Art. 322 Strafwetboek

22 maart 2023

P.20.1218.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230322.2F.9](#)

AC nr. ...

- Organisatie - Begrip - Voorwerp van het misdrijf

De in artikel 322 Strafwetboek bedoelde organisatie moet een opzettelijk karakter hebben en sluit elke toevallige of gelegenheidssamenshoring uit; ze moet de verschillende leden onderling aan mekaar binden met ondubbelzinnige banden waardoor hun samenhangigheid wordt verheven tot een korps dat in staat is om op het geschikte moment te handelen; het voorwerp van dat misdrijf bestaat in de vereniging van misdadigers en niet in de wanbedrijven, die daarvan losstaan (1). (1) Cass. 26 maart 2014, AR P.13.1907.F, AC 2014, nr. 244.

- Art. 322 Strafwetboek

22 maart 2023

P.20.1218.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230322.2F.9](#)

AC nr. ...

- Deelneming aan een vereniging van misdadigers

De deelneming aan een vereniging van misdadigers veronderstelt geen lidmaatschap van de verboden groepering gedurende een bepaalde periode; de wet vereist als constitutief bestanddeel van het misdrijf evenmin dat de dader door de vereniging zou zijn aangetrokken of dat hijzelf andere leden zou hebben aangetrokken.

- Art. 322 Strafwetboek

22 maart 2023

P.20.1218.F

[ECLI:BE:CASS:2023:ARR.20230322.2F.9](#)

AC nr. ...

VERJARING

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vordering tot betalen van kosten en ereloon - Verjaringstermijn - Aanvangspunt - Einde van de taak van de advocaat

De taak van een advocaat eindigt wanneer hijzelf of zijn cliënt op ondubbelzinnige wijze de lastgeving beëindigt, ook al stelt de advocaat nadien nog handelingen ingevolge die beëindiging.

- Art. 2267bis, § 2 Oud Burgerlijk Wetboek

3 februari 2022

C.21.0040.N

[ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Stuiting - Landverzekering - Eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaring van de vordering - Stuiting - Beëindiging - Schriftelijke kennisgeving van de verzekeraar aan de benadeelde - Bevoegdheid van

De feitenrechter beoordeelt in feite of de kennisgeving van de verzekeraar aan die voorwaarde voldoet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 567.

- Art. 89, § 5 Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 november 2014

20 september 2021

C.20.0552.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.3](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Stuiting - Landverzekering - Eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaring van de vordering - Stuiting - Beëindiging

De stuiting van de verjaring van de vordering die voortvloeit uit het eigen recht dat de benadeelde heeft tegen de verzekeraar eindigt wanneer de benadeelde, bij de ontvangst van de schriftelijke kennisgeving van de verzekeraar, met zekerheid kan vaststellen of laatstgenoemde zijn schade zal vergoeden (1). (1) OM in Pas. 2021, nr. 567.

- Art. 89, § 5 Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 november 2014

20 september 2021

C.20.0552.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.3](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvordering - Termijnen - Decreet van 20 juli 1831 op de drukpers - Laster - Getroffene die handelingen met een openbaar karakter heeft verricht die verband houden met zijn ambt - Begrip - Wiskundeleraar die in een atheneum lesgeeft

Artikel 4 van het decreet van 20 juli 1831 op de drukpers vereist dat de laster een persoon heeft getroffen die handelingen met een openbaar karakter heeft verricht die verband houden met zijn ambt, wat impliceert dat hij, rechtstreeks of onrechtstreeks in opdracht van de Natie, handelingen van openbare macht verricht; de door het decreet ingevoerde regeling van de korte verjaring heeft immers tot doel de burgers toe te laten op de bestuurshandelingen toezicht te houden (1) ; het wiskundeonderwijs, zelfs dat welk wordt verstrekt in een school die tot het officiële onderwijsnet behoort, impliceert op zich niet dat de leraar die hiermee is belast een voorrecht van openbare macht uitoefent (2). (1) Zie Cass. 22 januari 1917, Pas. 1917, p. 374. (2) Zie gedeeltelijk andersluidende concl. « in hoofdzaak » OM in Pas. 2021, nr. 595, volgens welke het eerste middel nieuw en derhalve niet ontvankelijk was; zie contra: de in de "Novelles" vermelde beslissingen volgens welke de handelingen die onderwijsambtenaren, en met name de onderwijzeressen in gemeentescholen, in het kader van hun functie of beroepsplichten verrichten een openbaar karakter hebben (Luik, 4 juli 1872, Pas. 1872, II, 389, Cass. fr., 18 mei 1893, D.P. 1895, I, 462, enz., vermeld door J. LECLERCQ, « Atteintes portées à l'honneur ou à la considération des personnes », *Novelles, Droit pénal*, dl. IV, 1989, p. 151, nr. 7217).

- Artt. 443, 444 en 447 Strafwetboek

- Art. 4 Decreet 20 juli 1831 op de drukpers

29 september 2021

P.21.0523.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.3](#)

AC nr. ...

VERRIJKING ZONDER OORZAAK

- Verbod van ongerechtvaardigde verrijking - Verrijking

Wanneer voor zowel de verrijking als de correlatieve verarming iedere rechtsgrond ontbreekt kan een vermogensverschuiving ongedaan worden gemaakt, waarbij de verrijking een daadwerkelijke baattrekking veronderstelt en dus ieder voordeel is waardeerbaar in geld dat kan bestaan ofwel in een vermogensaanwas, ofwel in een bevrijding of vermindering van een bepaalde verplichting (1). (1) Zie concl. OM.

3 februari 2022

C.20.0368.N

ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220203.1N.6

AC nr. ...

VERVOER

GOEDERENVERVOER

Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer - Bedrijfsvoertuig - Technische controle - In een lidstaat van de Europese Unie ingeschreven voertuig - Document waaruit blijkt dat het voertuig de verplichte technische controle heeft ondergaan - Verzuim van overlegging van het document - Strafsanctie - Wettigheid

Uit artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 1 september 2006 houdende invoering van de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen die ingeschreven zijn in België of in het buitenland volgt dat elk in een lidstaat van de Europese Unie ingeschreven of in het verkeer gebrachte bedrijfsvoertuig de technische controle moet ondergaan, dat die technische controle door een document wordt aangetoond en dat dit document door de bevoegde autoriteit kan worden gecontroleerd.

- Art. 3, § 1 KB houdende invoering van de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen die ingeschreven zijn in België of in het buitenland

26 mei 2021

P.21.0072.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.4](#)

AC nr. ...

PERSONENVERVOER

Personenvervoer - Taxi - Brussels Gewest - Ordonnantie 27 april 1995 - Strafbaarstellingen - In het Vlaams Gewest gevestigd taxibedrijf - Overeenkomst betreffende de toetreding tot "een radio die de dispatching van de ritten" op het grondgebied van het Brussels Gewest verzorgt

De artikelen 3, eerste lid, en 35, § 1, eerste en derde lid, van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 27 april 1995, alsook de artikelen 42 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2003 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder en 63, § 2, van het decreet van het Vlaams parlement van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen bepalen niet dat de daarin strafbaar gestelde handelingen niet langer strafbaar zijn in hoofde van de exploitant of diens aangestelde om de enige reden zij zich op een overeenkomst betreffende de toetreding tot "een radio die de dispatching van de ritten verzorgt" op het grondgebied van het Brussels gewest kunnen beroepen.

- Artt. 3, eerste lid, en 35, § 1, eerste en derde lid Ordonnantie Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur

20 oktober 2021

P.21.0925.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211020.2F.14](#)

AC nr. ...

VERZEKERING

LANDVERZEKERING

Landverzekering - Eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaring van de vordering - Stuiting - Beëindiging

De stuiting van de verjaring van de vordering die voortvloeit uit het eigen recht dat de benadeelde heeft tegen de verzekeraar eindigt wanneer de benadeelde, bij de ontvangst van de schriftelijke kennisgeving van de verzekeraar, met zekerheid kan vaststellen of laatstgenoemde zijn schade zal vergoeden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 567.

- Art. 89, § 5 Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 november 2014

20 september 2021 C.20.0552.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.3](#) AC nr. ...

Landverzekering - Eigen recht van de benadeelde tegen de verzekeraar - Verjaring van de vordering - Stuiting - Beëindiging - Schriftelijke kennisgeving van de verzekeraar aan de benadeelde - Bevoegdheid van de rechter

De feitenrechter beoordeelt in feite of de kennisgeving van de verzekeraar aan die voorwaarde voldoet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 567.

- Art. 89, § 5 Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 november 2014

20 september 2021 C.20.0552.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210920.3F.3](#) AC nr. ...

Landverzekering - Algemene voorwaarden - Overeenkomsten - Clausules - Opmaak in duidelijke en nauwkeurige bewoordingen - Twijfel over een beding - Voor de verzekeringnemer gunstigste interpretatie

De algemene, bijzondere en speciale voorwaarden, de verzekeringsovereenkomsten in hun geheel, evenals alle clausules afzonderlijk, moeten in duidelijke en nauwkeurige bewoordingen worden opgesteld en, in geval van twijfel over de betekenis van een beding, prevaleert in alle gevallen de voor de verzekeringnemer gunstigste interpretatie.

- Art. 23 Wet 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, inwerkingtreding 1 november 2014

8 oktober 2021 C.21.0070.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211008.1F.2](#) AC nr. ...

WAM-VERZEKERING

WAM- verzekering - Verkeersongeval - Betrokkenheid van verschillende voertuigen - Fout van het slachtoffer in oorzakelijk verband met de eigen schade - Vergoeding van het slachtoffer door de verzekeraar van een van de voertuigen - Indeplaatsstelling van de verzekeraar in de rechten van het slachtoffer

Wanneer het slachtoffer een fout heeft begaan die in een oorzakelijk verband staat tot zijn schade, treedt de verzekeraar van een van de betrokken voertuigen die het slachtoffer vergoedt, slechts in zijn rechten ten aanzien van de aansprakelijke derde of van diens verzekeraar tot beloop van het bedrag waarop dat slachtoffer in gemeen recht aanspraak had kunnen maken, gelet op de verdeling van de aansprakelijkheid tussen het slachtoffer en de aansprakelijke derde (1). (1) Zie concl. OM vóór Cass. 22 juni 2017, AR C.15.0080.F, Pas. 2017, nr. 413.

17 september 2021 C.21.0029.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.1](#) AC nr. ...

WAM- verzekering - Verkeersongeval - Betrokkenheid van verschillende voertuigen - Vergoeding van het slachtoffer door de verzekeraar van een van de voertuigen - Bijdragevordering van de verzekeraar tegen de andere verzekeraars

Wanneer meerdere voertuigen bij een verkeersongeval betrokken zijn, moeten de respectieve verzekeraars het slachtoffer vergoeden en moeten zij, in de regel, elk voor een gelijk deel de last dragen; de verzekeraar van een van de betrokken voertuigen die het slachtoffer vergoedt, heeft dus een regresvordering tegen de andere hoofdelijk gehouden verzekeraars voor wat hij boven zijn deel heeft betaald (1). (1) Zie concl. OM vóór Cass. 22 juni 2017, AR C.15.0080.F, Pas. 2017, nr. 413; zie Cass. 28 september 2017, AR C.17.0006.N, AC 2017, nr. 508.

- Art. 1251, 3° Oud Burgerlijk Wetboek

17 september 2021

C.21.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.1](#)

AC nr. ...

WAM- verzekering - Verkeersongeval - Betrokkenheid van verschillende voertuigen - Fout van het slachtoffer in oorzakelijk verband met de eigen schade - Vergoeding van het slachtoffer door de verzekeraar van een van de voertuigen - Bijdragevordering van de verzekeraar tegen de andere verzekeraars

Uit de samenhang tussen de artikelen 1251,3°, Oud Burgerlijk Wetboek en 29bis WAM volgt dat, wanneer de verzekeraar die het zelf foutieve slachtoffer vergoedt de verzekeraar van de aansprakelijke derde is, hij weliswaar niet kan worden gesubrogeerd in de rechten van het slachtoffer ten aanzien van de aansprakelijke derde, maar tot beloop van het bedrag waarvoor dat slachtoffer naar gemeen recht zelf had moeten instaan een bijdragevordering, elk voor een gelijk deel, kan instellen tegen de verzekeraars van de andere bij het ongeval betrokken voertuigen (1). (1) Zie concl. OM vóór Cass. 22 juni 2017, AR C.15.0080.F, Pas. 2017, nr. 413; zie Cass. 28 september 2017, AR C.17.0006.N, AC 2017, nr. 508.

- Art. 29bis Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

- Art. 1251, 3° Oud Burgerlijk Wetboek

17 september 2021

C.21.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210917.1F.1](#)

AC nr. ...

WAM- verzekering - Arbeidsongeval - Overheidssector - Schadevergoeding krachtens de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel - Schadevergoeding op basis van de WAM - Meerinspanningen - Cumulatieverbod

De wegens blijvende arbeidsongeschiktheid op basis van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel toegekende vergoedingen mogen, zelfs wanneer ze zijn berekend zonder rekening te houden met de noodzaak om meerinspanningen te leveren, niet worden samengevoegd, tot beloop van hun bedrag, met de vergoedingen die naar gemeen recht of op basis van artikel 29bis WAM verschuldigd zijn wegens de blijvende materiële schade die deze meerinspanningen opleveren (1). (1) Zie Cass. 11 juni 2007, AR C.06.0255.N, AC 2007, nr. 315.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

1 oktober 2021

C.19.0307.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.1](#)

AC nr. ...

VERZET

- Strafzaken - Verstekvonnis zonder hoger beroep van het openbaar ministerie - Vonnis op verzet - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Relatieve werking van het verzet

Wanneer tegen een bij verstek gewezen vonnis geen hoger beroep is ingesteld door het openbaar ministerie, kan het appelgerecht dat uitspraak doet over de hogere beroepen van de beklaagde en van het openbaar ministerie tegen het vonnis op verzet, de toestand van de beklaagde, zoals deze uit het verstekvonnis volgt, niet verzwaren (1). (1) Cass. 19 februari 2020, AR P.19.1247.F, AC 2020, nr. 144.

26 mei 2021

P.20.0771.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.5](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Verstekvonnis zonder hoger beroep van het openbaar ministerie - Vonnis op verzet - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Relatieve werking van het verzet - Vervanging van de hoofdgevangenisstraf door een werkstraf - Staat van wettelijke herhaling voor het eerst vastgesteld in hoger beroep - Wettigheid

Indien de verstekbeslissing als hoofdstraf een gevangenisstraf inhoudt en de appelrechters op het hoger beroep tegen de op verzet gewezen beslissing die straf vervangen door een werkstraf, verzwart de door die rechters vastgestelde staat van herhaling van de beklaagde zijn toestand niet.

26 mei 2021

P.20.0771.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.5](#)

AC nr. ...

- Termijnen - Aanvang - Betekening van het verstekvonnis aan de procureur des Konings

Noch uit artikel 187, § 1, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering, noch uit enige andere wettelijke bepaling volgt dat de termijnen van vijftien dagen waarin die bepaling voorziet, niet ingaan wanneer de betekening werd gedaan aan de procureur des Konings met toepassing van artikel 40, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, omdat de geadresseerde van de betekende akte een persoon is die noch in België noch in het buitenland een bekende woonplaats, verblijfplaats of gekozen woonplaats heeft.

- Art. 40 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 187 Wetboek van Strafvordering

29 september 2021

P.21.0586.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.7](#)

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Openbaar ministerie - Mededeelbare zaak - Minderjarige

Aangezien de zaak betrekking heeft op een minderjarige, schendt het arrest artikel 765/1, eerste lid, Gerechtelijke Wetboek, wanneer het uitspraak doet zonder die zaak aan het openbaar ministerie te hebben meegedeeld.

- Art. 765/1, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

22 oktober 2021 C.19.0440.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211022.1F.5](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Uitlegging van een akte - Onaantastbare uitlegging

De uitlegging die de rechter van een akte geeft, is onaantastbaar, mits ze niet onverenigbaar is met de bewoordingen ervan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673; Zie Cass. 25 maart 2021, AR C.20.0413.F, AC 2021, nr. 223.

- Artt. 1319, 1320 en 1322 Oud Burgerlijk Wetboek

25 oktober 2021 C.20.0422.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Taak van de rechter - Omvang

De rechter dient het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop toepasselijke rechtsregel; hieruit volgt evenwel niet dat hij de redenen van de partijen moet aanvullen door de middelen van openbare orde aan te voeren die zij, bij gebrek aan belang, niet zelf hadden kunnen aanvoeren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673; Zie Cass. 3 april 2017, AR S.15.0009.N, AC 2017, nr. 237.

25 oktober 2021 C.20.0422.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Rechtsvordering - Belang - Toepassingsgebied - Verweerder - Exceptie van nietigheid van een overeenkomst - Ontvankelijkheid

Het belang is een ontvankelijkheidsvereiste voor zowel de rechtsvordering als voor een verweermiddel met betrekking tot de grond van de zaak; een verweerder doet slechts van het vereiste belang blijken om zich, als verweer, te beroepen op de nietigheid van de overeenkomst die een eiser tegen hem aanvoert, als hij een vordering tot nietigverklaring van die overeenkomst had kunnen instellen (1). (1) Cass. 4 januari 2019, AR C.18.0045.N, AC 2019, nr. 9, met concl. van advocaat-generaal VAN INGELGEM; Cass. 22 april 2010, AR C.09.0253.N, AC 2010, nr. 272; Cass. 23 oktober 2009, AR C.08.0010.F, AC 2009, nr. 611; Cass. 29 mei 2008, AR C.07.0321.

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

25 oktober 2021 C.20.0422.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Rechtsvordering - Verweermiddel over de zaak zelf - Ontvankelijkheid - Belang - Voorwaarde - Hoedanigheid van overgedragen schuldenaar

Wie een verweermiddel over de zaak zelf aanvoert, moet van een persoonlijk en rechtstreeks belang doen blijken; het feit dat een verweerder de hoedanigheid van overgedragen schuldenaar heeft, volstaat niet om van een persoonlijk en rechtstreeks belang bij de nietigverklaring van de overdracht van schuldvordering te doen blijken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673; Cass. 13 december 2018, AR C.15.0405.F, AC 2018, nr. 709 met concl. van advocaat-generaal DE KOSTER op datum in Pas.

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Beoordeling van het gezag van gewijsde - Toepasselijke wet

Het gezag van gewijsde van een beslissing moet worden beoordeeld in het licht van de wet die van kracht was op het ogenblik waarop ze werd uitgesproken.

- Artt. 3 en 24 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1 Oud Burgerlijk Wetboek

5 november 2021

C.20.0139.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.7](#)

AC nr. ...

TUCHTZAKEN

Tuchtzaken - Rechtspleging - Raad van beroep - Wijze van kennisgeving van de beslissing

Artikel 792, derde lid, Gerechtelijk Wetboek is enkel van toepassing in de zaken als bedoeld in het tweede lid van dat artikel, waartoe de rechtspleging voor de raad van beroep van de Orde der Artsen niet behoort (1). (1) Cass. 7 juni 2021, AR C.20.0237.F, AC 2021, nr. 412.

- Art. 792, derde lid Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Rechtspleging - Raad van beroep - Beslissingen - Verplichting tot kennisgeving - Vorm

Van de beslissingen van de raad van beroep van de Orde der Artsen die, krachtens artikel 33 van het koninklijk besluit van 6 februari 1970 tot regeling van de organisatie en de werking der raden van de Orde der geneesheren, aan de betrokken arts moeten worden betekend, moet aan laatstgenoemde geen origineel worden overhandigd.

- Art. 33 KB 16 februari 1970

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Rechtspleging - Proceshandelingen - Griffie - Verrichten van een proceshandeling

Artikel 52, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek heeft enkel betrekking op de handelingen van rechtsonderhorigen, maar regelt niet het tijdstip waarop een beslissing kan worden uitgesproken en betekend.

- Art. 52, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Rechtspleging - Vonnis - Vermeldingen

Artikel 780, eerste lid, 1°, Gerechtelijk Wetboek legt niet op dat het vonnis de voornamen moet bevatten van de rechters die over de zaak hebben geoordeeld en van de griffier die bij de uitspraak tegenwoordig is geweest.

- Art. 780, eerste lid, 1° Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021

D.21.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#)

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

HANDHAVING

Handhaving - Onderzoeksgerechten - Volstreckte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid - Motivering - Feitelijke omstandigheden van de zaak en omstandigheden die eigen zijn aan de persoonlijkheid - In aanmerking nemen van nieuwe feiten - Wettigheid

De onderzoeksgerechten die de voorlopige hechtenis van een inverdenkinggestelde handhaven, moeten het voortbestaan van ernstige aanwijzingen van schuld onderzoeken en melding maken van de feitelijke omstandigheden van de zaak en die eigen aan de persoonlijkheid van de inverdenkinggestelde die deze hechtenis volstrekt noodzakelijk maken voor de openbare veiligheid; die omstandigheden kunnen onder meer bestaan in het feit dat naast de gronden die de uitvaardiging van het aanhoudingsbevel hebben verantwoord, het onderzoek uitwijst dat de inverdenkinggestelde andere misdrijven zou hebben kunnen gepleegd dan deze die in de inverdenkingstelling worden vermeld (1). (1) Cass. 26 november 2008, AR P.08.1672.F, AC 2008, nr. 675.

- Artt. 22, zesde lid, 23, 4°, en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

12 mei 2021

P.21.0619.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210512.2F.14](#)

AC nr. ...

ONWETTIGE EN ONWERKZAME HECHTENIS

Onwettige en onwerkzame hechtenis - Schadeloosstelling - Onwerkzame hechtenis - Persoon die nog lopende vrijheidsstraffen heeft - Herstel door toerekening van de dagen van de onwerkzame voorlopige hechtenis op die straffen

Artikel 28, § 1, Wet Onwerkzame Voorhechtenis bepaalt dat elke persoon die in voorlopige hechtenis werd genomen gedurende meer dan acht dagen, zonder dat deze hechtenis of de handhaving ervan te wijten is aan zijn persoonlijke gedraging, aanspraak kan maken op een vergoeding indien hij bij een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing buiten de zaak is gesteld; volgens artikel 28, § 2, tweede lid, van de wet geschiedt het herstel, ingeval de persoon nog lopende vrijheidsstraffen heeft, niet door het betalen van een vergoeding maar door de dagen van de voorlopige hechtenis die in aanmerking komen eerst op de nog lopende vrijheidsstraffen toe te rekenen.

- Art. 28, § 1er et § 2, lid. 2 Wet 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis

9 juni 2021

P.21.0666.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210609.2F.7](#)

AC nr. ...

Onwettige en onwerkzame hechtenis - Schadeloosstelling - Onwerkzame hechtenis - Persoon die nog lopende vrijheidsstraffen heeft - Herstel door toerekening van de dagen van de onwerkzame voorlopige hechtenis op die straffen - Overheden bevoegd om die toerekening te bevelen

De minister van Justitie beslist over de vergoeding voor onwerkzame hechtenis of de toerekening van de dagen van de onwerkzame voorlopige hechtenis op de nog lopende vrijheidsstraffen met, in geval van weigering, de mogelijkheid om beroep in te stellen bij de door de Wet Onwerkzame Hechtenis opgerichte commissie.

- Art. 28, § 3 en 4 Wet 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis

Onwettige en onwerkzame hechtenis - Schadeloosstelling - Onwerkzame hechtenis - Persoon die nog lopende vrijheidsstraffen heeft - Herstel door toerekening van de dagen van de onwerkzame voorlopige hechtenis op die straffen - Overheden bevoegd om die toerekening te bevelen - Strafvueroeringsrechtbank

Het aan de strafvuoeringsrechtbank opgedragen toezicht is beperkt tot de strafvuoeringsvoorwaarden en -modaliteiten en strekt zich niet uit tot de bevoegdheid die de Wet Onwerkzame Hechtenis, aangevuld door de wet van 25 december 2016, aan de minister van Justitie en, in geval van beroep, aan de door die wet opgerichte commissie toekent.

- Art. 28, § 3 en 4 Wet 13 maart 1973 betreffende de vergoeding voor onwerkzame voorlopige hechtenis

VORDERING IN RECHTE

- Verweermiddel over de zaak zelf - Ontvankelijkheid - Belang - Voorwaarde - Hoedanigheid van overgedragen schuldenaar

Wie een verweermiddel over de zaak zelf aanvoert, moet van een persoonlijk en rechtstreeks belang doen blijken; het feit dat een verweerder de hoedanigheid van overgedragen schuldenaar heeft, volstaat niet om van een persoonlijk en rechtstreeks belang bij de nietigverklaring van de overdracht van schuldvordering te doen blijken (1).

(1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 673; Cass. 13 december 2018, AR C.15.0405.F, AC 2018, nr. 709 met concl. van advocaat-generaal DE KOSTER op datum in Pas.

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

- Ontvankelijkheid - Belang - Toepassingsgebied - Verweerder - Exceptie van nietigheid van een overeenkomst - Ontvankelijkheid

Het belang is een ontvankelijkheidsvereiste voor zowel de rechtsvordering als voor een verweermiddel met betrekking tot de grond van de zaak; een verweerder doet slechts van het vereiste belang blijken om zich, als verweer, te beroepen op de nietigheid van de overeenkomst die een eiser tegen hem aanvoert, als hij een vordering tot nietigverklaring van die overeenkomst had kunnen instellen (1). (1) Cass. 4 januari 2019, AR C.18.0045.N, AC 2019, nr. 9, met concl. van advocaat-generaal VAN INGELGEM; Cass. 22 april 2010, AR C.09.0253.N, AC 2010, nr. 272; Cass. 23 oktober 2009, AR C.08.0010.F, AC 2009, nr. 611; Cass. 29 mei 2008, AR C.07.0321.

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

25 oktober 2021

C.20.0422.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211025.3F.2](#)

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Vrijheidsberoving - Administratieve maatregel - Beroep bij de raadkamer - Territoriale bevoegdheid - Criterium van de verblijfplaats van de vreemdeling

Wanneer de bevoegdheid van het onderzoeksgerecht wordt bepaald door de verblijfplaats van de vreemdeling overeenkomstig artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet, dient daaronder begrepen te worden de plaats waar hij effectief woont op het ogenblik waarop de administratieve maatregel wordt genomen en niet die waarvan de vreemdeling verklaart er daarna zijn verblijfplaats te willen vestigen; het feit dat de vasthouding van de vreemdeling wordt verlengd met toepassing van artikel 7, vijfde lid, Vreemdelingenwet, heeft daarop geen invloed (1). (1) Cass. 12 september 2012, AR P.12.1502.F, AC 2012, nr. 460.

- Art. 71, eerste lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

26 mei 2021

P.21.0663.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.8](#)

AC nr. ...

- Recht van verblijf in België - Weigering - Band met een andere Staat - Geen band

Het arrest dat een staatloze het recht van verblijf in België weigert op grond dat hij geen stappen meer heeft ondernomen om een verblijfstitel te verkrijgen in een andere Staat dan België waarmee hij banden zou hebben, zonder vast te stellen dat hij met die andere Staat banden heeft, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 542.

- Artt. 10 en 11 De gecoördineerde Grondwet 1994

- Artt. 10 en 11 De gecoördineerde Grondwet 1994

10 september 2021

C.20.0138.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210910.1F.5](#)

AC nr. ...

- Afwezigheid van méér dan een jaar - Verval van het recht op terugkeer - Terugdrijving en vasthouding in een welbepaalde plaats aan de grens - Verenigbaarheid met artikel 8 EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven waarborgt - Verzet tegen de verwijdering - Nieuwe vasthoudingstitel - Motiveringsplicht

De door artikel 8 EVRM gewaarborgde rechten zijn geen absolute rechten (1); die bepaling verbiedt de Staten niet de vreemdeling terug te drijven die niet voldoet aan een van de voorwaarden die op zijn recht van terugkeer zijn gesteld na een afwezigheid van méér dan een jaar, zoals het feit dat hij het grondgebied heeft verlaten zonder te vermelden dat hij er zijn hoofdbelangen behield en zijn verblijfstitel heeft laten verstrijken; de vaststelling volgens welke de wettelijke en reglementaire voorwaarden voor het verkrijgen van het recht van terugkeer niet zijn vervuld, vormt dus een regelmatige motivering voor de beslissing tot teruggrijving en bijgevolg ook voor de daaraan gekoppelde maatregel van vrijheidsberoving, die genomen is op grond van de vaststelling dat de verweerder zich tegen zijn verwijdering verzet (2). (1) Zo kent het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de Staten het recht toe "de contrôler l'entrée et le séjour des étrangers sur leur territoire. La Convention ne garantit pas le droit pour un étranger d'entrer ou de résider dans un pays particulier" (Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Guide sur l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme - Droit au respect de la vie privée et familiale, du domicile et de la correspondance, bijgewerkt op 31 augustus 2020, nr. 272). (2) Weliswaar blijkt, zoals het arrest eraan herinnert, "uit de samenhang van de artikelen 62, § 2, en 74/5, § 1, 1°, Vreemdelingenwet – dat betrekking heeft op "de vreemdeling die, met toepassing van de bepalingen van deze wet, door de met grenscontrole belaste overheden kan worden teruggedreven" – dat de vasthouding van een vreemdeling in een welbepaalde plaats niet enkel onderworpen is aan de in voormeld artikel 74, § 1, 1°, bepaalde voorwaarden, maar ook het voorwerp moet hebben uitgemaakt van een geïndividualiseerd onderzoek van de toestand van die persoon, waarvan vervolgens in de motivering van de akte melding wordt gemaakt; de beslissing tot vasthouding mag zich niet beperken tot de vaststelling dat de vreemdeling in kennis werd gesteld van een beslissing tot teruggrijving aan de grens" (Cass. 29 april 2020, AR P.20.0378.F, AC 2020, nr. 256, met andersluidende concl. OM op datum in Pas.). En wat de draagwijdte van die geïndividualiseerde motiveringsplicht betreft, heeft het Hof verduidelijkt dat een dergelijke beslissing tot vasthouding "de feiten moet vermelden die, in [het] geval [van de vastgehouden vreemdeling], de teruggrijving kunnen verantwoorden" (Cass. 5 mei 2021, AR P.21.0458.F, AC 2021, nr. 328, met andersluidende concl. OM op datum in Pas.), wat, na lezing van het bestreden arrest, wel degelijk uit de betwiste titel blijkt. Het bestreden arrest oordeelt dat de betwiste titel niet naar recht is verantwoord, omdat hieruit niet blijkt "dat de administratie de persoonlijke toestand [van de eiser] in aanmerking heeft genomen en een proportionaliteitsonderzoek heeft verricht tussen [enerzijds] de gevolgen van [zijn] vasthouding met het oog op zijn teruggrijving, wat een inmenging in [zijn] recht op gezinsleven inhoudt, [en anderzijds] het doel dat de administratie" met die vasthouding beoogt. Het miskent aldus de draagwijdte van de motiveringsplicht die op de administratie rust (zie, in die zin, Cass. 11 april 2018, AR P.18.0326.F, AC 2018, nr. 227, met concl. OM op datum in Pas.). De eiser heeft er bovendien op gewezen dat de verweerder de op 15 juli 2021 genomen administratieve beslissingen tot weigering van toegang tot het grondgebied en tot teruggrijving niet heeft betwist en dat het bestreden arrest de wettigheid van die beslissingen niet in vraag stelt. Hij verwijst wat dat betreft naar een arrest van de Raad van State, dat het volgende vermeldt: "indien [de vreemdeling] niet voldeed aan een van de voorwaarden om het in artikel 19 [Vreemdelingenwet] bepaalde recht op terugkeer te kunnen genieten, zoals het feit dat hij het grondgebied heeft verlaten en zijn verblijfstitel heeft laten verstrijken (...), kon [de Belgische Staat] hem het gevraagde "retour"-visum weigeren, zonder de in het geding zijnde belangen te moeten afwegen [tegen artikel 8 EVRM], [een afweging] die reeds door de wetgever en door de

Koning werd gemaakt" (AR RvS 14 maart 2019, nr. 243.936). (M.N.B.)

- Artt. 62, § 2 en 74/5 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- Art. 8 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2021

P.21.1191.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.9](#)

AC nr. ...

- Administratieve maatregel van vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Handhaving - Cassatieberoep in naam van de Belgische Staat - Bevoegdheid om over het instellen van het cassatieberoep te beslissen - Toetsing

Wanneer de Belgische Staat de hoedanigheid heeft om tegen een arrest cassatieberoep in te stellen en de verklaring van cassatieberoep werd opgemaakt in zijn naam door verschijning, op de griffie van het hof van beroep, van de advocaat die hem vertegenwoordigt, komt het aan de griffie die de verklaring van cassatieberoep in ontvangst neemt niet toe daarenboven te onderzoeken wie van het administratief personeel van de Belgische Staat bevoegd is om de zaak bij het Hof aanhangig te maken (1). (1) In zijn tweede middel van niet-ontvankelijkheid voerde de verweerder aan dat geen enkele bepaling de voor deze aangelegenheid bevoegde minister toestond de bevoegdheid om cassatieberoep in te stellen tegen de op grond van artikel 72, derde lid, Vreemdelingenwet gewezen arresten over te dragen. Hij leidde hieruit af dat een administratief deskundige van de Dienst Vreemdelingenzaken die bevoegdheid niet kon uitoefenen en wees erop dat een brief die door een dergelijke ambtenaar was ondertekend en aan de raadsman van de Belgische Staat was gericht, "[die advocaat] verzocht om tegen [het arrest] cassatieberoep in te stellen". Het OM heeft wat dat betreft benadrukt dat, behalve wanneer de wet een bijzondere lastgeving vereist, "krachtens artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek, de eenvoudige verklaring van de advocaat geldt als vermoeden van zijn bevoegdheid om een partij in een procedure te vertegenwoordigen; voor de strafgerechten kan dit vermoeden niet worden omgekeerd, aangezien de artikelen 848 en 849 Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing zijn" (Cass. 3 juni 2020, AR P.20.0302.F, AC 2020, nr. 354, met concl. "in hoofdzaak" van advocaat-generaal VANDERMEERSCH op datum in Pas.; er dient te worden opgemerkt dat er in dit geval geen sprake is van een ontkenenis zoals bedoeld in de artikelen 848 en 849 Gerechtelijk Wetboek). Welnu, uit de verklaring van cassatieberoep blijkt dat ze is ondertekend door "Mr. (...), advocaat, voor en in naam van de Belgische Staat (...), vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie", en niet voor en in naam van de voormelde ambtenaar. Bovendien, merkt het OM op, blijkt niet, gesteld dat het in artikel 440, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalde vermoeden in dergelijke aangelegenheden weerlegbaar zou zijn, dat de door de verweerder overgelegde brief dat vermoeden zou kunnen omkeren. (M.N.B.)

- Art. 440 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

29 september 2021

P.21.1191.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210929.2F.9](#)

AC nr. ...

- Vreemdelingenwet - Artikel 9ter, § 3 - Machtiging tot verblijf - Ontvankelijkheid - Beslissing

De ontvankelijkheid van de aanvraag voor een machtiging tot verblijf, op grond van artikel 9ter, § 1, eerste lid, Vreemdelingenwet, wordt beoordeeld door de gemachtigde van de minister en de aanvraag zal bijgevolg slechts ontvankelijk zijn nadat de gemachtigde van de minister daartoe heeft beslist (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 7, tweede lid KB 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 9ter, § 1, eerste lid, § 3 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

20 december 2021

S.21.0008.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211220.3N.11](#)

AC nr. ...

WEGVERKEER

ALLERLEI

Allerlei - Autokeuring - Bedrijfsvoertuig - In een lidstaat van de Europese Unie ingeschreven voertuig - Document waaruit blijkt dat het voertuig de verplichte technische controle heeft ondergaan - Verzuim van overlegging van het document - Strafsanctie - Wettigheid

Uit artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 1 september 2006 houdende invoering van de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen die ingeschreven zijn in België of in het buitenland volgt dat elk in een lidstaat van de Europese Unie ingeschreven of in het verkeer gebrachte bedrijfsvoertuig de technische controle moet ondergaan, dat die technische controle door een document wordt aangetoond en dat dit document door de bevoegde autoriteit kan worden gecontroleerd.

- Art. 3, § 1 KB houdende invoering van de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen die ingeschreven zijn in België of in het buitenland

26 mei 2021

P.21.0072.F

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210526.2F.4

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

ALGEMEEN

Algemeen - Wetten - Rechtspraak van het Hof van Cassatie

Het middel dat schending aanvoert van rechtspraak van het Hof van Cassatie die geen wet vormt in de zin van artikel 608 Gerechtelijk Wetboek, is niet ontvankelijk.

- Art. 608 Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021 D.21.0007.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#) AC nr. ...

Algemeen - Strafwetten - Openbare orde-karakter

Aangezien de strafwetten van openbare orde zijn, kan hieraan geen afbreuk worden gedaan door bijzondere overeenkomsten en kan aan een overeenkomst die ertoe strekt de draagwijdte van een strafwet te wijzigen of het toepassingsgebied ervan te beperken, in rechte geen dergelijke uitwerking worden verleend (1). (1) Cass. 6 september 2006, AR P.06.0492.F, AC 2006, nr. 392.

20 oktober 2021 P.21.0925.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211020.2F.14](#) AC nr. ...

WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE

Werking in de tijd en in de ruimte - Rechterlijke beslissing - Beoordeling van het gezag van gewijsde - Toepasselijke wet

Het gezag van gewijsde van een beslissing moet worden beoordeeld in het licht van de wet die van kracht was op het ogenblik waarop ze werd uitgesproken.

- Artt. 3 en 24 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1 Oud Burgerlijk Wetboek

5 november 2021 C.20.0139.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211105.1F.7](#) AC nr. ...

WRAKING

- Strafzaken - Gewettigde verdenking

Krachtens artikel 828, 1°, Gerechtelijk Wetboek kan iedere rechter worden gewraakt wegens gewettigde verdenking; er is gewettigde verdenking indien de aangevoerde feiten bij de partijen of derden de indruk kunnen wekken dat de rechter wiens wraking wordt gevorderd zijn ambt niet met de nodige onafhankelijkheid en onpartijdigheid kan uitoefenen en dat, daarenboven, die indruk als objectief verantwoord kan worden aangenomen (1). (1) Cass. 15 januari 2019, AR P.18.1214.N, AC 2019, nr. 25.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

12 mei 2021 P.21.0616.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210512.2F.12](#) AC nr. ...

- Strafzaken - Gewettigde verdenking - Begrip - Rechter die verbazing uitdrukt over de door een partij ingestelde vordering

De gewettigde verdenking kan niet worden afgeleid uit het loutere feit dat een rechter zich verbaast over de door een partij ingestelde vordering (1). (1) Cass. 14 juni 2016, AR P.16.0586.N, AC 2016, nr. 402.

- Art. 828, 1° Gerechtelijk Wetboek

12 mei 2021 P.21.0616.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210512.2F.12](#) AC nr. ...

- Tuchtzaken - Opeenvolging van vorderingen tot wraking - Verlamming van de rechtsgang - Rechtsmisbruik

Wanneer een opeenvolging van herhaaldelijke wrakingen zonder echte nuttige bewijsvoering getuigt van eenzelfde wil om het verloop van de tuchtprocedure te vertragen of zelfs stelselmatig te verhinderen, heeft de nieuwe vordering tot wraking, ingediend terwijl het Hof al twee vorderingen van dezelfde strekking heeft verworpen, een louter dilatoir karakter en vormt het geen verzoek tot wraking maar een akte die daarvan slechts de schijn heeft met het doel om de rechtsgang te verlammen, zodat een dergelijk verzoekschrift een misbruik van de rechtspleging inhoudt dat niet noopt tot het verrichten van de door de artikelen 836 tot 838 Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven vormvereisten (1). (1) Zie Cass. 4 september 2019, AR P.19.0935.F, AC 2019, nr. 434.

- Art. 828 Gerechtelijk Wetboek

1 oktober 2021 D.21.0007.F [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20211001.1F.5](#) AC nr. ...

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

ALGEMEEN

Algemeen - Arbeidsongeval - Overheidssector - Schadevergoeding - Rechthebbend slachtoffer op de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging - Beslissing van de medische dienst over de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid - Rentevoorstel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - Akkoord van het slachtoffer

Het akkoord van het slachtoffer over het rentevoorstel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn dat hem op het tijdstip van het ongeval in dienst had, vormt een overeenkomst tussen de schuldenaar van de schadeloosstelling en de rechthebbende op de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de zin van artikel 136, § 2, vijfde lid, ZIV-wet, zelfs als het centrum gedeeltelijk gebonden is door de beslissing van de medische dienst over de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid en, in geval van een dergelijk akkoord, het rentevoorstel is opgenomen in een beslissing van het centrum die aan het slachtoffer is meegedeeld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 354.

- Artt. 1, eerste lid, 1°, 4, 1), 8, eerste lid, 9, § 1 et 3, eerste lid en 2, 10 en 26, § 1 KB 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van overheidsdiensten of overheidsinstellingen van de lokale sector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk

- Artt. 1, eerste lid, 9°, 3, eerste lid, 1°, b), et 16, tweede lid Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Art. 136, § 2, vijfde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

17 mei 2021

S.20.0066.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.2](#)

AC nr. ...

Algemeen - Arbeidsongeval - Overheidspersoneel - Schadeloosstelling - Rechthebbend slachtoffer op de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging - Beslissing van de medische dienst over de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid - Rentevoorstel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - Akkoord van het slachtoffer - Verzekeringsinstelling - Tegenstelbaarheid

Die overeenkomst kan niet tegen de verzekeringsinstelling worden aangevoerd zonder haar instemming en de beslissing van het centrum die de overeenkomst uitvoert, heeft evenmin gevolg voor de verzekeringsinstelling (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 354.

- Artt. 1, eerste lid, 1°, 4, 1), 8, eerste lid, 9, § 1 et 3, eerste lid en 2, 10 en 26, § 1 KB 13 juli 1970 betreffende de schadevergoeding, ten gunste van sommige personeelsleden van overheidsdiensten of overheidsinstellingen van de lokale sector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk

- Artt. 1, eerste lid, 9°, 3, eerste lid, 1°, b), et 16, tweede lid Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

- Art. 136, § 2, vijfde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

17 mei 2021

S.20.0066.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210517.3F.2](#)

AC nr. ...